

Молода Україна

журнал українського демократичного молоді

РІК ВИДАННЯ XXXVIII

КВІТЕНЬ-ТРАВЕНЬ — 1988 — APRIL-MAY

Ч. 375

З Воскресінням Христовим

О. Мошинська

ISSN 0026-9042

НАШІ ПРЕДСТАВНИЦТВА:

в Канаді:

B. Yaremchenko,
28 Frontenac Rd.
London, Ontario

Gregory Hawryluk
18 Meadowbrook Ave.
St. Catherines, Ont., L2M 7H1

Ihor J. Lysyk
885 Beaufort Ct.
Oshawa, Ont. L1G 7J7

T. Boyko
2582 Cornwall Dr.
Penticton, B.C. Y2A 6X3

в США:

Iw. Ivahnenko
72 Feather Bed Ln.
Hopewell, N.J. 08525

Leonid Jemetz
2941 Amboy Road
Warrens, N.Y. 13164

W. Ponomarenko
5802 Vandalia Ave. S. W.
Cleveland, Ohio, 44144

у Зах. Німеччині:

Mychajlo Ihnatenko
2 Hamburg — Wandsbek
Lesserstr. — 225
West Germany

в Англії:

A. Bondarenko
78 Kensington Park Rd.
London W. 11, — England

в Австралії:

T. Myronenko
P. O. Box 302
Parramatta, N. S. W.
Australia 2150

МОЛОДА УКРАЇНА

MOLODA UKRAINA

A Ukrainian Monthly Magazine
Published by the Central Committee
of the Ukrainian Canadian Youth
Association — ODUM

In USA — Association of American
Youth of Ukrainian Descent.

President: M. Moroz

159 Berry Rd. #4
Toronto Ont M8Y 1W4

УМОВИ ПЕРЕДПЛАТИ:

Річна передплата

у США, у Канаді і в Україні 20.00 долярів
Ціна одного примірника: 2.00 дол.

в Австралії 13.50 дол. (австрал.)
Ціна одного примірника: 1.60 дол.

в Англії і Німеччині 14.50 дол. (америк.)
Ціна одного примірника: 1.65 дол.

в усіх інших країнах Європи 13.50 (америк.)
Ціна одного примірника: 1.35

в усіх країнах Південної Америки 12.00 дол. (америк.)
Ціна одного примірника: 1.00 дол. (америк.)

Зазначене число після прізвища передплатника означає останнє число журнала, за яке заплачено передплату.

За зміну адреси просимо присилати поштові значки або інтернаціональні купони (International coupons) на суму 65 канадських центів.

Редакція не приймає матеріалів без підпису автора і застерігає за собою право скорочувати статті і правити мову, рукописів не повертає.

Статті підписані прізвищем або ініціалами автора не завжди відповідають поглядам редакції.

За зміст і мову оголошень редакція не відповідає.

Листування з редакцією та адміністрацією просимо слати:

MOLODA UKRAINA

Box 40, Postal Station "M", Toronto, Ontario, Canada, M6S 4T2

В ЦЬОМУ ЧИСЛІ ЧИТАЙТЕ: Поезії — Т. Шевченко, Г. Чупринка, О. Тарнавський, М.Л., Л. Глібів, О. Пчілка, Г. Черінь, П. Гавриш. М. Вірний — Вірний державності. П.Д. — Відбувся 8-ий З'їзд ТОП-у Канади. А. Лисий — Про наші справи. Виступ ансамблю ім. П. Вірського в Чікаго. О.П. — Узимку на „Веснянці“. Т. Хохітва — Криза сьогоднішньої сімї. Одумівська і родинна хроніка. Сторінка ЮнОДУМ-у. Листи до Редакції.

Остап ТАРНАВСЬКИЙ

ВЕЛИКОДНЯ МІСТЕРІЯ

*Пташки уквітчуєть весну,
Коли ідем туди, де вежі
Золотоверхого в ясну
Корону сонця день мережить.*

*Це тут, це тут на цій горі
Його замучено, розп'ято...
Несем не миро, а в душі
Любов безмежну і закляту.*

*Де ж це заховане добро —
Могила чарівна — Суботів?
Спокійно розіллявсь Дніпро,
У далеч давні мрії котить.*

*I знов не наші святковий день!
О, де, о, ж Ти, наші Месіє,
Що без осанни, без пісень
В кайданах входиш до Софії...*

M. СИТНИК

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

*Розквітлий день прийма святе причастя
Із чаші сонця, з Божої руки,
I від такого райдужного щастя
Нам видається шлях тяжкий легким.*

*Підсніжники і котики вербові,
I білизна кори сочних берез,
I радість в кожній думці, в кожнім слові:
Христос Воскрес! Воістину Воскрес!*

*Земля сьогодні ніби легше диші
I хмари розпливаються з небес,
I перші птахи будять ранню тиші:
Христос Воскрес! Воістину Воскрес!*

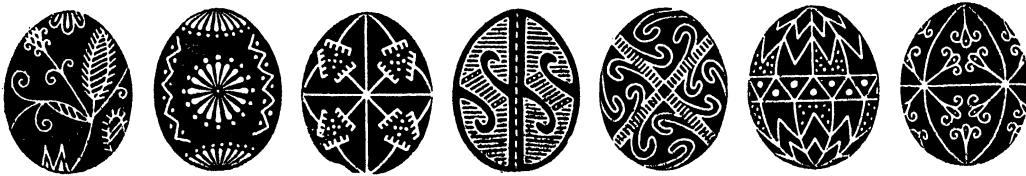
*У тюрмах, у лікарнях, на чужині —
Там, де печаль, — як дотик гострих лез —
Вже ніби й мук нечується, бо нині
Христос Воскрес! Воістину Воскрес!*

*Христосаюсь із недругом і другом,
Mій гнів сьогодні непомітно щез,
I радість, хоч на день, змінила тугу,
Лише на День, в який Христос Воскрес!*

Гр. ЧУПРИНКА

ВЕЛИКОДНІ ДЗВОНИ

*В небі, в зоряній безодні
Тонуть дзвони велиcodні,
В'ються, тонуть тон-у-тон;
З ними дума в небо лине,
З ними никне, з ними гине тьма заслон.
Гаснуть зорі, знову світло.
Все радіє, все розквітло:
Зникла сила перепон,
Вся земля — святий амвон!
Слівом душі всі облиті
I немає їм на світі заборон.*

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
З ВЕЛИКИМ СВЯТОМ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
сердечно вітасмо

Український народ на Батьківщині та у вільному світі, архиєреїв українських церков, братні організації, всіх членів ОДУМ-у, Товариства Одумівських Приятелів, дописувачів, читачів і передплатників журналу „Молода Україна“, симпатиків і прихильників ОДУМ-у та бажаємо всім радости, здоров'я і всього найкращого в праці й житті.

*Головні Ради Старших Виховників ОДУМ-у та Головні Управи ТОП-у в США,
Канаді та Німеччині, Центральний Комітет ОДУМ-у, Дирекції
корпорацій осель «Україна» і «Київ»*

Редакція та Адміністрація журналу «Молода Україна»

ВЕЛИКОДНЕ ПОЗДОРВЛЕННЯ

З нагоди Великодніх Свят Дирекція Корпорації Оселі «Україна», Лондон, Онтаріо, Канада, бажає всім своїм членам, іхнім родинам, членам ОДУМ-у та ТОП-у в Канаді І США кріпкого здоров'я і разом з усіма українцями велично відсвяткувати в цім році Ювілей 1000-ліття Хрещення України.

Дирекція Оселі „Україна“

РОЗКЛАД ТАБОРІВ ОДУМ-у НА 1988

Оселя ОДУМ-у „Київ“, Аккорд, Н.Й.
Від 2-го до 16-го липня

22-ий Табір Виховників Юного ОДУМ-у для дітей у віці від 15-ти до 19-ти років.

За інформаціями звертатись до

Natalie Nelipa
55 Yarrow Road
Toronto, Ontario, M6M 4E4
Tel. (416) 654-9044

Оселя ОДУМ-у „Україна“, Лондон, Онт.
Від 17-го до 30-го липня

26-ий Відпочинково-Виховний Табір Юного ОДУМ-у

За інформаціями звертатись до

Victor Lishchyna
c/o 295 College St., Ste 300
Toronto, Ontario, M5T 1S2
Tel. (416) 920-2111

Від 7-го до 21-го серпня

9-ий Кобзарський Табір
Мистецький керівник Є. Цюра
За інформаціями звертатись до

John Danylchenko
RR4, London, Ontario, N6A 4B8
Tel. (519) 686-4695

ЗУСТРІЧ ОДУМ-у США Й КАНАДИ

з УКРАЇНСЬКИМ

ГРОМАДЯНСТВОМ У 1988 РОЦІ

відбудеться
від 2-го до 4-го вересня
на оселі ОДУМ-у
в Лондоні — Канада

ГОЛОВНА РАДА КОША СТАРШИХ ВИХОВНИКІВ ОДУМ-у в Канаді

підготовляє виставку малюнків дітей
у віці 6-14 років
з нагоди

1000-ліття Хрещення України

Ціль виставки є щоб діти відобразили свою уяву як відбулося хрещення України, або, що дітям це велике свято означає.

Просимо заохочувати дітей у віці 6-14 років підготовляти малюнки розміру 10"x12" до 10"x24". Подайте на окремому листку ім'я дитини, вік, та місцевість.

Просимо присилати малюнки на адресу:
CHILDREN'S MILLENIUM DRAWING EXHIBIT
33 Maher Avenue
Toronto, Ontario M6P 1S7
(416) 769-3410
до 15-го червня 1988 р.

Виставка буде показана під час різних імпрез присвячених 1000-літтю Хрещення України. Докладніші інформації про виставку будуть подані пізніше.

Участь у виставці можуть брати всі діти.
Вибачаємося, але малюнки не будуть повернені.

ТОРОНТОСЬКА ФІЛІЯ ОДУМ і АНСАМБЛЬ БАНДУРИСТІВ ім. Г. ХОТКЕВИЧА

ЗАПРОШУЮТЬ Всі на

КОБЗАРСЬКИЙ ВЕЧІР

з ВІКТОРОМ МІШАЛОВИМ з Австралії

В СУБОТУ, 2-го КВІТНЯ 1988 р.
В ЗАЛІ ПРИ 404 БАТГУРСТ ВУЛ., о 6-й ГОД. ВЕЧОРА

У ПРОГРАМІ:

- ПАНАХИДА В КАТЕДРІ СВ. ВОЛОДИМИРА В 4-ту РІЧницю СМЕРТИ СВ.П. ГРИГОРІЯ КИТАСТОГО
- МИСТЕЦЬКА ЧАСТИНА З УЧАСТОЮ В. МІШАЛОВА і АНСАМБЛЮ БАНДУРИСТІВ ім. Г. ХОТКЕВИЧА (керівник — В. Родак)
- ТОВАРИСЬКА ЗУСТРІЧ і ЧАЙНА ГОСТИНА

ЛЮБИТЕЛІВ КОБЗАРСЬКОГО МІСТЕЦТВА
СЕРДЕЧНО ЗАПРОШУЄМО НА ЦЕЙ ВЕЧІР!

R. CHOLKAN & CO. Ltd.

5302 Dundas St. W.
Toronto, Ont

INSURANCE FOR: FIRE: AUTO, LIFE

УСЯКОГО РОДУ АСЕКУРАЦІЇ ВІД ВОГНЮ,
НА АВТА, ВІД КРАДЕЖІ, НА ХАТУ.

Телефонуйте до
ЯРОСЛАВА КОВАЛЯ
Tel: 239-7733

M. ВІРНИЙ

ВІРНИЙ ДЕРЖАВНОСТІ

Революція сімнадцятого-двадцятого років двадцятого століття породила багато великих і героїчних постатей.

Так, побіч Головного Отамана військ УНР, виросла постать його бойового друга, постать славного полковника Євгена Коновалця.

І він, як і Симон Петлюра, загинув від руки підісланого більшовицького агента. Цього разу, зрадник і запроданець, українець з походження, бававіть колишній член Організації Українських Націоналістів, ВАЛЮХ, здійснив підступний замах.

23-го травня 1938 року, на бруці Роттердаму, впало позбавлене ворогом життя, тіло полковника Коновалця.

Життєвий шлях вів його крізь бурі визвольних змагань у революційні 1917-1920-ті роки. Він був основоположником і організатором Січових Стрільців, які в 1917-му році, в Києві, були перетворені в корпус Січових Стрільців, командиром якого стає Євген Коновалець.

З цим корпусом Євген Коновалець з перших днів стає на захист Центральної Ради, як державного органу відновленої самостійної України.

Полковник Євген Коновалець був переконливим націоналістом державником, який своє політичне оформлення одержав у націонал-демократичній партії Галичини.

У своїй політичній і військовій діяльності він поспідово йшов на основі української державності, не йдучи на жодні компроміси з ворогами України, ані з противниками Української Державності.

Він брав активну участь разом із Симоном Петлюрою в повстанні, в Білій Церкві, проти німців та гетьманського монархічного режиму Павла Скоропадського.

Він був соборником. Його гаслом було: „ШЛЯХ ДО ЛЬВОВА ВЕДЕ ЧЕРЕЗ КИЇВ“. А коли в 1918 році Київ визволили українські війська, полковник Коновалець став комендантом звільненого Києва.

Тоді розпочалися важкі бої за Українську Державу з білими і червоними москалями, а з третього боку й Польща почала зазіхати на українські землі.

Недоживлена, недоозброєна здесяткована тифом Українська армія змушенна була відступати на захід від Києва. Корпус Січових Стрільців виснажений в тяжких боях і тифом став майже небоездатним і це змусило полковника Коновалця дати наказ про розпущення Корпусу Січових Стрільців.

Черговим періодом боротьби полковника Євгена Коновалця, це шлях націоналіста-державника-революціонера.

В 1920 році у Львові він заснував військову організацію під назвою „УВО“.

Згодом, після того, як викристалізувались основна революційно-націоналістична ідеологія й напрямні дії, УВО реорганізується і утворюється з неї в 1929 році ОРГАНІЗАЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ, яка поставила за мету ВІДНОВЛЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ.

Рішучо-ефективна праця Євгена Коновалця на політичній арені закордоном все більше й більше почала бентежити Москву і її кремлівських керівників. І вони підступними методами, навіть у чужих країнах, діючи заходами безоглядного терору, починають полювати і фізично нищити наших керівників.

З наказу Москви загинув колишній командир корпусу Січових Стрільців, Голова Проводу УВО і ОУН, полковник Євген Коновалець.

Історичний чин так Симона Петлюри, як і Євгена Коновалця залишився недовершеним.

Не відомо, яким шляхом пішов би розвиток українського життя, якби ці, тепер уже легендарні постаті залишились живими, і очолили боротьбу нашого народу під час Другої світової війни. Ми можемо тільки припускати. В одному ми тільки абсолютно певні, а саме, що Москва не даремно обірвала життя цих мучеників за нашу державність, Симонові Петлюрі й Євгенові Коновалцеві. З погляду потреб імперії, Кремль не помилився.

Але ворог виграв знову тільки ще один бій. Бо священна кров вождя і славного лицаря, полковника Євгена Коновалця, як і його друга Симона Петлюри, не пролилася марно. Ні, вона стала мовчазним закликом, заповітом, який кличе і кликатиме кожного з нас, увесь наш народ, всю нашу націю до провадження започаткованого ними великого чину, до завершення їхньої боротьби за державність України.

„Шлях звільнення кожної нації густо кропиться кров'ю. Нашої так само, кров'ю чужою і своєю. Ворожою і рідною. Кров закінчує глибокі процеси національних емоцій, усвідомлень, організаційної праці, ідеологічної творчості, всього того, що нація і свідомо й іраціонально використовує для ствердження свого права на державне життя.

Кров пролита для цієї величної мети, не засихає. Тепло її все теплим буде в душі нації, все відограватиме роль непокоючого, тривожного ферменту, що нагадує про нескінчене і кличе на продовження розпочатого...“

Перед Величчю Духа, у річницю мученицької смерті на варті Української Державності, Вождя і славного лицаря та організатора „УВО“ — „ОУН“, націоналіста-революціонера-державника полковника Євгена Коновалця, в найглибшій пошані схиляємо своє чоло.

ПРОПАМ'ЯТНИЙ ФОНД ІМЕНИ ПЕТРА І ОЛЬГИ НЕЛІПІВ

Брати Неліпи — Василь і Григорій — заснували фонд при „Молодій Україні“, у пам'ять своїх батьків, світлої пам'яти Петра й Ольги Неліпів, які відійшли у вічність 1985 року. Цей фонд має бути непорушним, а відсотки з нього будуть призначатися на винагороди української молоді, за визначну діяльність у різних галузях українського життя.

Редакційна колегія журналу матиме за свій обов'язок винагороджувати одумівок і одумівців за успіхи у навчанні, в гуртках самодіяльності, за визначну організаційну працю та за успіхи у спорті — на рекомендацію філій ОДУМ-у.

Фонд нараховує \$6,500.00. Склади:

Сини — Василь і Григорій Неліпи з родинами	\$5,000.00
Василь і Людмила Неліпи	
(У першу річницю смерті батьків)	\$1,000.00
Іван і Мотря Носовенки	\$400.00
Юрій і Олена Лисик у пам'ять своїх батьків	\$100.00

КОНКУРС НА СТАТТІ ПРО ЖИТТЯ В УКРАЇНІ В 1930-их РОКАХ

Щоб одумівська і прихильна до ОДУМ-у молодь ближче познайомилася з життям українського народу в Україні в 1930-их роках, проголошуємо конкурс на найкраще написані статті. Статті мають бути 500 до 2000 слів і мають бути подані джерела. Також мають бути залучені копії уривків важливих джерел. Мова може бути неукраїнська, але переможець отримає тільки половину призначеної нагороди.

Нагороди будуть слідуючі:

	14-17 років	18-30 років
Перша	\$200	\$300
Друга	\$140	\$200
Третя	\$80	\$100

Нагороди є з фонду пам'яті Катерини Мороз. Цей фонд в сумі 10,000 дол. створили чоловік по-кійної Григорій Мороз і родина.

Жюрі робитиме рішення про зміст, вживання нових джерел і загальну вартість статтей. Статті мають бути надіслані на адресу журналу „Молодої України“ до 31-го грудня 1988 р.

Центральний Комітет ОДУМ-у

КОНКУРС 1988

Щоб заохотити одумівську молодь писати до свого журнала оповідання, статті, поезії, проголошуємо конкурс на найкраще написані твори українською мовою. Нагороди будуть такі:

1-ша:	\$200.00	2-га:	\$175.00
3-тя:	\$150.00	4-та:	\$100.00
5-та:	\$70.00	6-та:	\$50.00
7-ма: \$40.00			

Жюрі робитиме рішення про належний мистецький рівень і загальну вартість поданих на конкурс творів.

Твори мають бути надіслані на адресу журналу «Молода Україна» до 31-го грудня 1988 року, під псевдонімом, а прізвище з псевдонімом мають бути подані в окремій конверті.

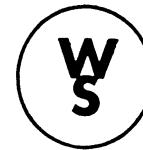
Нагороди є з відсотків нерухомого фонду журналу «Молода Україна». Цей фонд започаткували Федір і Надія Бойко в 1982 році. Тепер він нараховує 8,168 дол. що склади:

\$4,006.00	Федір і Надія Бойко
\$1,000.00	Андрій Степанченко
\$750.00	Ярослав і Тетяна Романишини,
По \$500.00	Головна Управа ТОП-у Канади,
	Іван Дубилко,
\$300.00	Головна Рада СВ ОДУМ-у Канади
\$201.00	Андрій Степовий
\$121.00	Колишня філія ТОП-у в Монреалі
\$100.00	УРДП в Монреалі
\$85.00	Василь Шимко,
\$50.00	Іван Даценко,
\$30.00	Дмитро Кірев,
\$25.00	Родина Л. Мазурець,
	Ніна Яців.

Відсотки з фонду будуть річно призначатися молодим авторам.

Чеки просимо виписувати на «Moloda Ukraina». На по-жертві будуть видані поквітування для звільнення від доходового податку.

Центральний Комітет ОДУМ-у

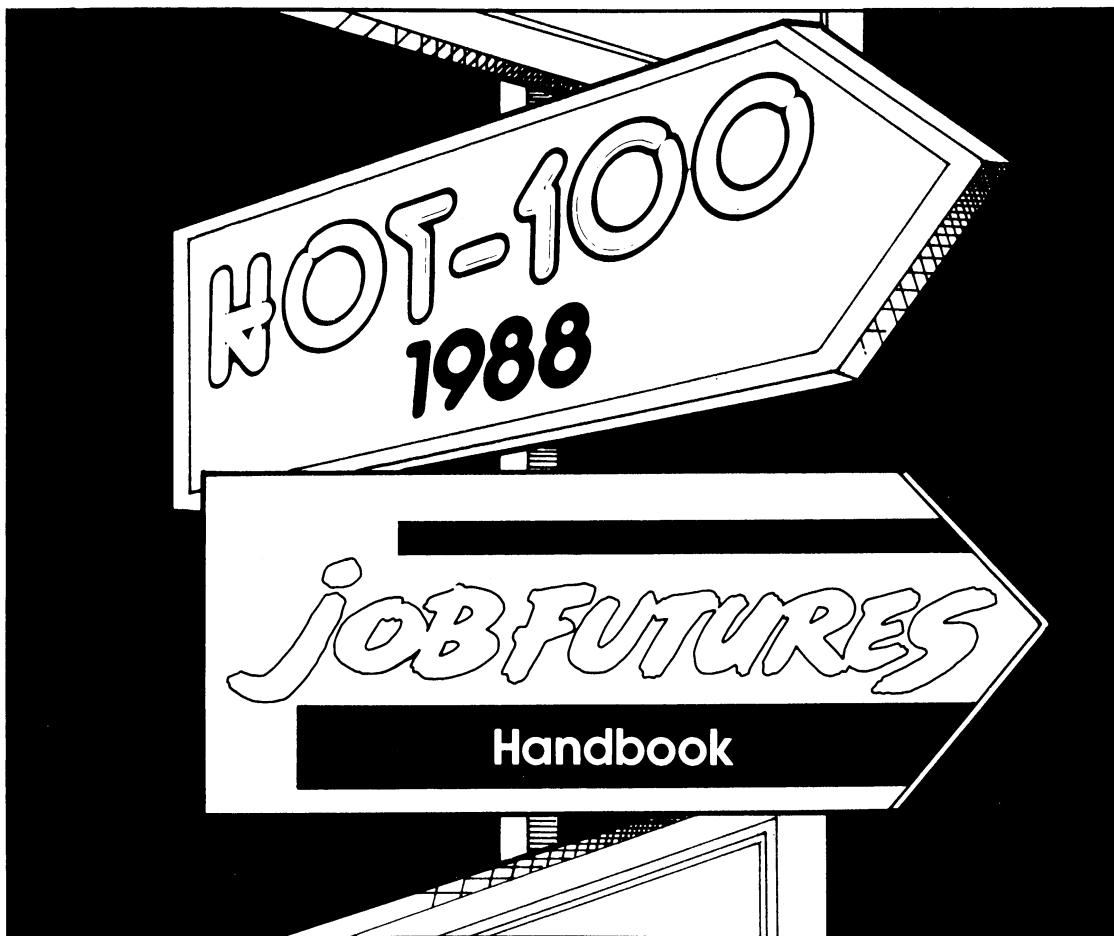
S N I H HEATING & COOLING

ВОЛОДИМИР СНІГ
Власник

11 Marmora St.
LONDON, ONT. N5Z 1Z4

Telephone
(519) 432-1983

ЯК ВИ не допоможете своїм дітям,
ніхто за Вас того не зробить!

Canadian Youth. Free pointers for your future.

Дві книжки — "Hot 100" і "Job Futures Handbook" можна тепер дістати безплатно і вони допоможуть Вам зробити деякі важні для Вас рішення. Ці книжки є так опрацьовані, щоби вдоволити деякі Ваші потреби й дати Вам потрібні інформації в плануванні Вашої будучини.

Книжка "Hot 100" охоплює подробиці сотки канадських урядових програм і послуг для молодих людей, включно з працею, вишколенням, нагодами до науки, подорожуванням і справами культури, як також відносно здоров'я, фізичної справности й допомогових послуг.

Книжка "Job Futures Handbook" є захоплюючою лектурою, яка розглядає майбутній потенціал понад 200 зайнятъ аж до 1995 року!

Як міністер, що відповідає за молодь, я вірю, що ці дві книжки стануть Вам у пригоді. Прошу писати на мою адресу, щоби одержати безплатно копії цих книжок або вишліть купон:

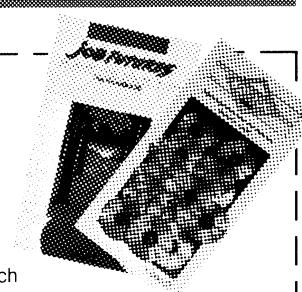
Please send me

HOT 100

(bilingual)

**JOB FUTURES
HANDBOOK**

English French

Name _____

Street _____

City _____

Prov. _____ Postal
Code _____

Mail to: Jean J. Charest
Minister of State for Youth
Hot-100/Job Futures
140 Promenade du Portage
Ottawa-Hull K1A 0J9

Government of Canada
Minister of State for Youth
Jean J. Charest

Gouvernement du Canada
Ministre d'Etat à la Jeunesse
Jean J. Charest

Canada

П.Д.

ВІДБУВСЯ 8-ИЙ З'ЇЗД ТОП-У КАНАДИ

НОВА ГОЛОВНА УПРАВА ТОП-У КАНАДИ

Сидять зліва: Катерина Щербань, Іван Данильченко (голова), Галина Савранчук. Стоять: Валентина Родак, Микола Гаврилюк, Раїса Ліщина, Юрій Лисик, Петро Родак.

Торонто, 20-го лютого, 1988
Фото : О.П.

В суботу 20.II.88 р. о год. 9 ранку при православній громаді, 404 Бетирст вул., в Торонто, Онт., в домівці ОДУМ-у розпочався і відбувся 8-ий З'їзд ТОП-у Канади. Після офіційного відкриття З'їзду головою Г.У. ТОП-у Канади п-ом І. Данильченком, молитви, вшанування померлих членів ТОП-у та прийняття порядку денного, було обрано Президію для переведення З'їзду, яка й провадила З'їздом на чолі з головою п-нею В. Родак. Було обрано Мандатну і Номінаційну комісії, зачитано і прийнято одноголосно протокол з останнього З'їзду, заслухано звіти уступаючої управи, як голови, двох заступників, скарбника та звіти голів ТОП-у з Торонто, Ошави, Лондону, Ст. Кетерінс, а також представників із США, голови ЦК ОДУМ п-а О. Пошиваніка і голови одумівської оселі „Україна“ п-на Б. Яремченка з Лондону, Онт. Під керівництвом голови п-ні В. Родак, З'їзд проходив в дружній товариській атмосфері. Запитання і відповіді на болючі питання, які були після звітів, були ділові і провадились в добром тоні. Здавалось, що звіти орг. реф., реф. молоді, скарбника, голови Г.У. задовольняли присутніх делегатів. Остаточний звіт про працю уступаючої управи зробила Контр. Ком. на чолі з п. В. Вакуловським, яка й висловила їй повне довір'я. За підрахунками Мандат. Комісії на З'їзді було 34 делегати і 1 гість з різних міст Канади і США. На рекомендацію Ном. Ком. було обрано нову Управу ТОП-у на наступну каденцію в такому складі: І. Данильченко — голова, І. Савранчук — секретар, К. Щербань, В. Родак, Р. Ліщина. — члени управи, а п-ове П. Родак, Ю. Лисик, М. Гаврилюк — Контрольна Комісія.

Зі звітів голів ТОП-у можна було довідатись, що хоч старший ОДУМ проявляє свою активність в різних галузях укр. життя, зате приплив юного ОДУМ-у зменшується, чи то з приводу сповільнення нашої праці, чи то з байдужості громадянства до українського життя взагалі. Новообрана управа ТОП-у обіцяла прикладти більше енергії у виконанні постановлених на З'їзді завдань, як організаційно-адміністративних, так спортивно-виховавчих. Присутніми делегатами було висловлено цілий ряд конструктивних порад, спрямованих на покращання праці з юним ОДУМ-ом і для ОДУМ-у взагалі. На З'їзді було підкреслено значення оселі „Україна“ у вихованні нашої молоді. Ми мусимо бути горді, що наші діти мають одну з найкращих українських осель на американському континенті, де для наших дітей є все. І за словами голови оселі п-на Б. Яремченка, оселя є в дуже добром фінансовому стані, все добре зорганізовано і бажав, щоб на ту оселю кожного року прибувало якнайбільше дітей. Хочеться вірити, що при добрій волі, бажанні, і співпраці новій управі вдастся досягнути кращих наслідків в наступній каденції. На З'їзді були представники одумівської преси, такі п-ове як О. Харченко, А. Смик на чолі з редактором ж. „М.У.“ п-ом Л. Ліщиною. Після вислову подяки за довір'я новообраний голова ТОП-у п-н І. Данильченко закликав всіх до активної праці, не зневірятись, не звертати багато уваги, на часто, може, й незаслужену критику, а працювати для добра нашої молоді, а значить і для нас самих. На цьому праця З'їзду скінчилася і голова Президії З'їзду п-ні В. Родак оголосила, що З'їзд закривається.

Др А. ЛИСИЙ

ПРО НАШІ СПРАВИ

Найперше про збори нашої філії Товариства Одумівських Приятелів, які відбулися 18 березня ц.р. На жаль участь була невелика, а хотілося б бачити більше зацікавлення в наших членів справами ОДУМ-у, ТОП-у та і взагалі т. зв. "State of ODUM-TOP in Minnesota". Я вдячний тим друзям, які взяли участь в цікавій дискусії на цих зборах та висловили свої прогнози і сугestії на майбутнє. Виглядає, що ми переходимо певний період змін в ОДУМ-і та ТОП-і. Ці зміни мають деякі негативи, але також і позитиви, які дають нам можливість дивитися вперед більш оптимістично, ніж, наприклад, у деяких наших братніх філіях. Негативом є мала участь наших давніх друзів в праці ТОП-у. Кажуть, що їхні діти повиростали, роз'їхалися по коледжах чи по праці і тому їхне бажання до дальшої участі в діяльності ОДУМ-у зменшилося. Позитивом є, що ми маємо нових членів в філії ТОП-у, які прийшли до нас разом зі своїми дітьми. Це вже є продовження і ріст. Це треба підтримувати, цьому треба сприяти. Відзначити тут треба якраз тих наших друзів, які віддавна відчули потребу відшукання шляхів для заохочення нових людей до праці в одумівському колективі та в усіх відгалуженнях праці Юн. ОДУМ-у.

Досвід життя в українській громаді показав, що лише та молодь, яка в своєму виростанні навчиться обов'язків, зобов'язань перед друзями, перед батьками та перед своїм суспільством буде найглибше відчувати своє коріння (ROOTS!) та тоді духовно, а часто і фізично залишиться членом свого етнічного суспільства та дасть надію на позитивну участь свою в нім у дорослому віці. В цім молодечі організації особливо додають до ролі Церкви в нашім житті, яка передусім вчить нас релігійного світовідчування та духовного вдосконалення нас, як членів вселюдської спільноти в нашім земнім житті та підготовці до більш задовільного існування в далекому обіцяному, але невідомому світі. Тому, мені здається, немислимими і дуже дивними, навіть ненормальними є вияви антагонізму та неодобрення з боку нашої Церкви до ОДУМ-у та активності одумівської молоді у православних громадах, лише тому, що ця організація не носить обов'язкового релігійного чи церковного зафарблення. Людина в своєму молодому віці виростає в світі різних ідей та впливів, вона шукає, вибирає, слухає і хоче, щоби її слухали. Вона шукає собі місце в цім світі реальнім, а часто і жорстокім. Наша молодь, в додатку до цього, виростає в нашім українському світі, який більше обмежується до вимог, механічних сподівань і слухняної участі, а не до відчуття, зрозуміння та мудрості віку.

Ми в ОДУМ-і та ТОП-і хочемо іти якраз таким шляхом, який гарантує вибір, добровільність та за-

НОВА ПРЕЗИДІЯ ЦК ОДУМ-у

Зліва сидять: Наталка Павленко, Микола Мороз-голова, Наталка Неліпа. Стоять: Андрій Смик, Ігор Лисик.

Торонто, 20-го лютого, 1988
Фото: О.П.

МИКОЛА МОРОЗ

ГОЛОВА ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ ОДУМ-у

В Торонто, 20 лютого 1988 р. відбувся Всеодумівський З'їзд. Після звітів та уділення абсолюторії уступаючій президії ЦК ОДУМ-у. На наступну трирічну каденцію обрано:

Микола Мороз	— голова
Андрій Смик	— 1-ий заступник
Наталка Неліпа	— 2-ий заступник
Наталка Павленко	— секретар
Ігор Лисик	— скарбник.

Широкі дискусії були на теми пожвавлення праці ОДУМ-у по існуючих філіях і відновлення діяльності там, де занепала праця. Зустріч ОДУМ-у відбудеться на „День праці“ на одумівській оселі „Україна“ в Лондоні, Канада.

довolenня для кожного старшого і молодшого члена в атмосфері чесності, дружби, взаємопошани та шукання позитивних і реальних цілей та корисної праці для добра нашої молоді та цілого нашого українського народу.

(Інформатор ОДУМ-у Міннесоти)

ОКО

ВИСТУП АНСАМБЛЮ ІМЕНИ П. ВІРСЬКОГО В ЧІКАГО

19, 20 і 21 лютого виступав в Чікаго чотири рази танцювальний ансамбль ім. П. Вірського. Останній раз цей 125 особовий ансамбль був в Америці в 1972 році. Танці виконував ансамбль бездоганно вбільшості ті самі, що й тоді під керівництвом Вірського, а саме: „Ми з України“, „Вишиваючи“, „Запорожські козаки“, „Нові чоботи“, „Ой під вищнею, під черешнею“, „Танець моряків“, „Гопак“ та ін. Новими танцями є „Карпатці“ та російський танець „Ти Росія моя“, хореографом яких є новий керівник ансамблю Мирослав Вантух який раніше був керівником ансамблю у Львові.

На перший день їх виступу, невелика група українців демонструвала з плакатами та роздавала летючки. Варто щоб такі летючки роздавалися перед кожним їх виступом, так як на цих концертах було багато чужинців. На плакатах англійською мовою зверталось увагу на незавидну долю України, про її русифікацію, арешти та переслідування. В чотиро-сторінковій летючці, вбільшості англійською мовою, інформувалось про Україну, її культуру та загарбання її окупантами, про ліквідацію українських православної та католицької Церкви, за переслідування та арешти ряду осіб які домагаються дотримуватися Гельсінкських умов, про „гласність“ яка в Україні не діє, бо в школах України розпаношився старший брат. І це наявно видно з програми ансамблю, бо під кожною точкою танців подається назва його в російській транскрипції (ползунець, українські парні, рукодельніци, запорожци, яблочко, чумацькі радості та ін.). У великий сувенірній програмі, де пода-

ються більш докладно інформації за ансамбль і танці англійською мовою, подана карта Києва на якій назви вулиць написані російською мовою. А в тексті програми Богдана Хмельницького подається як „російського героя“, а „Гопак“ як танець „який знає ввесь світ і пов’язує його з Росією“. Ці слова й нерозбериху, горох з капустою, напевно подали „американські всезнайки“. В летючці, що роздавали, в зверненні українською мовою до танцюристів пишеться: (подаємо лише деякі уривки) „Сьогодні ви наші брати-танцюристи, знову є примушенні танцювати та здійснювати т. зв. ‘культурний обмін’, який був і є національним обманом. Тому шістнадцять років, коли жахливі табори строгого режиму, тюрем та психушки були заповнені цвітом українського патріотичного актива, якого найкращі представники були помордовані, всевладний московський режим, КГБ і десінформ також висилав у вільний світ українські танцювальні ансамблі. ...Ми не прийшли сьогодні тут демонструвати проти Вас артистів, ми знаємо, що багато з вас хотіли б бути з нами і демонструвати, бо саме ви знаєте найкраще усю правду. Ми прийшли, щоби ще раз зняти огидну маску з обличчя комуно-російського імперіалізму, домагатися ліквідації тюрем і таборів, домагатися припинення русифікації, домагатися права на святкування українського, святоволодимирського християнства. Просимо вас, пригадайте кому треба в Україні про долю Леся Курбаса, сліпих бандуристів-лірників, Алли Горської, Володимира Іvasюка та тисяч інших. Передайте наше найцініше співчуття жертвам чорнобильського злочину, скажіть слова розради матерям і батькам тих синів, що згинули й гинуть в Афганістані не за Україну, але за її ката. Несіть високо і гордо прapor українського танцювального мистецтва і не давайте своїх талантів на службу ворога, на ‘зближення культур’ та ‘злиття націй’“.

Якби ми були більш оперативні, найкращою демонстрацією також могла бути мовчанка під час гарно виконаного танцю „Ти Росія моя“, тобто публика, яка на першім виступі вбільшості була українська, могла після танцю не аплодувати. Але за те ніхто не подумав і не подбав. А варто було б те зробити.

Американська преса та телебачення широко рекламивали виступи українських танцюристів з СССР. І нам би українцям до таких виступів варто поставитися більш прихильно, гостинно. Бо ж не дуже давно нас відвідували мистецькі одиниці „Журавлі“ та „Лемковина“ з Польщі. Українські громади США і Канади щиро вітали та гостили їх та заповняли концертov залі. Чому б цю саму гостинність нам не виявити також до наших сестер та братів, ще з більш поневоленої країни — України? Хіба вони гірші українці, як українці з Польщі? Вони потребують нашої моральної підтримки, допомоги й зрозуміння більш як хто інший! Від них залежить доля України, доля української нації.

АРКА ЗАХІД

2282 Bloor Street — Toronto 9, Ont.
Tel.: 762-8751

В нас можна набути • книжки • українські часописи та журнали • пластинки • друкарські машинки • різьбу та кераміку • полотна • нитки і вишивки

Маємо великий вибір дарунків на різніоказії.

ПРОСИМО ЛАСКАВО НАС ВІДВІДАТИ!

Частина учасників „Вечора нагород“, спонз. Міністрем громадянства і культури Онтаріо — дост. Лілі Манро. За добровільну працю в Ансамблі бандуристів ім. Г. Хоткевича отримали грамоти і шпильки. Зліва: Оксана Родак і Таня Дрозд за 5 років праці, Ольга Лібер-Маркус за 10 років і Петро Шкурка за 20 років. Всіх учасників було 696 а між ними 70 українців. В цьому числі зараховані 6 учасників з Ансамблем.

Торонто, заля Рой Томсон,
26.04.1987

Фото — П. Родак

ЖЕРТВОДАВЦІ НА РАДІОПРОГРАМУ «МОЛОДА УКРАЇНА» в ТОРОНТО (з нагоди свята Різдва Христового 1988 р.)

Анна і Стефан Тимофій	\$100.00	Олена „Нюся“ і Ярослав Семотюки
Тамара і Стефан Кіслі (Ошава)	\$100.00	(у 5-ту болючу річницю смерти,
Олена і Юрій Лисики (Ошава)	\$100.00	дорогих незабутніх батьків,
Марта Савченко	\$ 50.00	генерала Петра Коршун-Федоренка
Євгенія і Тиміш Таборовські	\$ 50.00	і його дружини Юлії,
Союз Українок Канади відділ ім. кн. Ольги (Катедра св. Володимира, гол. К. Щербань)	\$ 50.00	як нев'янучий вінок) \$ 50.00
Катерина Мусій	\$ 40.00	Анатолій Омельченко,
Олександер Кумпан	\$ 40.00	Валентина і Андрій Озимчаки,
Іван Гловашецький	\$ 35.00	Тетяна і Юрій Головатенки
Петро Копил	\$ 25.00	та Люся і Володимир Тимошенки
Катерина Щербань	\$ 25.00	(у 6-у річницю смерти, св. п.
Ніна і Микола Сотники	\$ 25.00	Олександри Омельченко) \$ 40.00
Братство св. Володимира (Катедра св. Володимира, гол. В. Руденко)	\$ 25.00	Культурно-мистецьке товариство
Галина Тимошенко	\$ 20.00	КОЗУБ (голова — Андрій Бабич) . \$ 40.00
Марія Кvas	\$ 20.00	Зіна Корець
Віра і Андрій Ліщини	\$ 20.00	(у 14-у річницю смерти батька, св. п. Григорія Романа) \$ 30.00
Дарія і Бад Бродгеди (Гамільтон)	\$ 20.00	Броніслава і Олександер Тимошенки
Павло Остапович	\$ 20.00	(замість квітів на свіжу могилу св. п. П. Степури, який упокоївся 20.02.1988 р.) \$ 25.00

**

(за січень і лютий 1988 р.)

Тамара і Григорій Неліпи (Вітбі)
(з нагоди дня народження кума
Олекси Добриня) \$100.00

За фінансову підтримку всім щиро дякуємо.
Головна Виховна Рада Старших
Виховників ОДУМ-у в Канаді

О.П.

УЗИМКУ НА „ВЕСНЯНЦІ“

Дівчата танцюють під час виступу „Веснянки на „Веселих Вечерницях“. Торонто 20-го лютого 1988 р. Фото О. Пошиваника

У місяці лютому, двадцятого, в час лютої зими, в Торонто, після З'їзду ТОП-у Канади і перевиборів ЦК ОДУМ-у, гуртом ми вибралися на „Веснянку“ — тобто на традиційну забаву одумівського танцювального ансамблю „Веснянка“.

О восьмій годині вечора, (коли в Чікаго на забавах організатори ледве збираються) тут заля була вже битком наповнена гістюми. У великий залі Українського Культурного Центру на вулиці Кристі за столами місця вже не вистачало, треба було доставляти стільці коло своїх земляків, Володимира й Люби Решетняків.

Микола Мороз, новообраний голова ЦК ОДУМ-у, з партнеркою довгими кроками витаньовував аргентинське танго. Пані Сніг із чоловіком крутилася під звуки ча-ча, а пан Лід неначе на льоду крутився з своєю партнеркою під звуки вальсу Штравса. Молодий Байрачний з молодою дружиною Ларисою (з Чікаго), завзято танцювали модерні танці. Тут були Наталка Павленко (член ЦК) зі Сходу США, Наталка Ліса й Александр Полець з Міннеаполісу, Мотря Пошиваник з Чікаго з своєю посестрою Люборою (обидві майбутні кандидатки Торонтського університету, та дві автомашини молоді з Детройту).

На забаві також були молоді, новообрани, члени ЦК ОДУМ-у: Андрій Смик, Наталка Неліпа та Ігор Лисик, який постійно, навіть тут, між танцями приєднував нових передплатників журналу ОДУМ-у „Молода Україна“. Леонід Ліщина, редактор „МУ“, як завжди, мобілізував нових дописувачів.

Віктор Педенко переконував песимістів ОДУМ-у до свого „табору оптимістів“ „Чи Ви чули, щоб американський президент казав, що Америка занепадає“? Ні, не чули!! — „Ми не занепадаємо, подивітесь навколо себе, гляньте, скільки тут молоді“ — додала симпатична сусідка. „Людська кума“ Галя напосіла на свого знайомого: „Як довго Ти будеш ‘викати’ на мене? Ми давні знайомі. Не пригадуєш, як ми разом пасли...“ Стрималася, і засміялася. „Вже найвища пора на ‘Ти’ між нами!“ додала вона. Хтось збоку застерігав Ніну Буцьку, щоб уважала, що говорить у присутності фотопортерів з Америки — мовляв, небезпечні люди...

Здавши на З'їзді свої портфелі президії ЦК ОДУМ-у, Віра Соколовська, Александр Непрель та Олексій Пошиваник вже не засідали, як колись, десь у куточку. Деякі з них безжурно танцювали-забавлялися, неначе ім море по коліна.

Трошку далі чути було, як дівчина випрошуvalася-упиралася: „Мамо, мамусю, не знайомте мене з тими хлопцями; подивітесь, які вони старі, ім уже більше ніж двадцять п'ять!“

На забаві не було Івана Ємця. Лежав у шпиталі, лікували йому спину. По телефону казав, що духом не падає, та що на Всевишнього покладає надію. Кажуть, що в Торонто медсестри симпатичні.

Івана Данильченка також не було. Після З'їзду ТОП-у Канади, через весільні обов'язки старости, чи чогось подібного, від'їхав до Лондону (ОНТ.) без обіцянного пенсійного золотого годинника — бо не відпустили його на пенсію, наново обрали його на голову Г.У. ТОП-у Канади.

Виступ квінтету на
„Веселих Вечерницях.

Торонто,
20-го лютого 1988 р.
Фото

О. Пошиваника

Хоча Паракса Завертайло переважно буває на всіх одумівських аферах, тут її не було. Вона мала іншу аферу, — на гарячому піску грілася під мексиканським сонцем.

На забаві, де не глянеш, видно було знайомі обличчя. Ті, що колись бігали за маминою спідницею, сьогодні вродливі панночки й парубки, які, як колись їхні батьки, один одному голову закручують. Деякі батьки, дивлячись на молодь, пригадували свої молоді літа та приспівували пісню: „стоїть гора високая... а молодість не вернеться, не вернеться вона.“

На забаві, під час перерви, танцювальний ансамбль „Веснянка“ виконав три танці: Подільський рушничок, Волинський скакунець і Гопак. Оплески неначе кінця не мали. Цей ансамбль існує вже понад 20 років, і через його ряди перейшло багато-багато молоді — дві генерації. Колишні малі танцюристи сьогодні є старшими інструкторами, між ними Олена Стадник, Соня Цимбалюк, Марійка Волошин, Таня і Тарас Мочаренки та Юрій Павлюк. Організатор і довголітній керівник ансамблю Микола Балдецький тепер радше обсервує — наглядає — передає роботу молодшим.

Між виступами „Веснянки“ несподіванку зробило імпровізоване тріо бандурристок: Оксана Родак, Валя Шендел і Мотря Пошиваник, які виконали в'язанку українських мелодій. Імпровізований співочий квінтет у складі: Валя Шендел, Мотря Пошиваник, Оксана Родак, Соня Цимбалюк і Люба Буцька, у супроводі її зі співом акордеоніста Андрія Сидоренка проспівали дві популярні пісні.

Як добрий господар, Микола Балдецький, патріярх ансамблю „Веснянка“ ходив, метушився, турбувався, спинявся за деякими столами і перевіряв, чи гості задоволені, чи гарно забавлялися. „Оркестра, ‘Нове покоління’ прекрасно грає!“ один скав. „Забава чудова!“ додав другий.

Не зчулися й коли, як стрілка годинника добігла до першої ранку — кінець забави. Треба було про-

щатися, виходити на мороз, на лютий вітер та роз'їжджатися по домах. Залишилися приємні спогади. Прощалися, обіцяли: писатиму, дзвонитиму, на віки — на завжди, до наступної стрічі, на зустрічі, з'їзді, конференції, на літніх тaborах... на наступній забаві „Веснянки“...

До милого побачення...

Лютий 1988 р.

М.Л.

ПЕНЗЛЕМ ОДВІЧНОЇ ЛЮБОВИ

Я знов малюю ту осінню днину —
Відлуння літа — тиху і далеку.
І шпориши заквітчану стежину,
І змах крила останнього лелеки.

І шептіт явора одвічно сумовитий,
І сонця вічного цілунок незбагнений,
і друзочками зоряного літа
Осінніх нивок погляди зелені.

А над усім оцим одвічним і минущим,
Над всім оцим земним і позахмарним
Малюю я одвічно в світі суще:
Святий лик матері і доторк рук рахманний.

27.11.1987 р.

ЗРОБІТЬ ПРИЄМНІСТЬ і користь

Вашим дітям — пошліть їх літом
на один із тaborів ОДУМ-у!

Т. ХОХІТВА

КРИЗА СЬОГОДНІШНЬОЇ СІМ'Ї

У журналі „М.У.“ за грудень 1987 року була, я б сказав, дуже вчасна особливо для молоді, стаття М. Забари під назвою „ОДРУЖЕННЯ“. Видно, що редколегія журнала вповні усвідомлює катастрофічний стан або кризу сьогоднішньої сім'ї (бо з одруження виростає нова сім'я), тому рекомендує „обговорити думки автора“ не лише з молоддю та батьками, а навіть дідусями, бабусями, та священиками. Це дуже похвально збоку редколегії журнала зокрема ще й тим, що цим шанується думки навіть дідусяв та бабусів у цій дуже важливій справі, хоч це й звучить трохи іронічно, бо хто з молодих людей сьогодні прислухається до слів не лише дідусяв та бабусів, а навіть своїх батьків? А треба сказати, що якраз оцей непослух у великий мірі є тим чинником, який руйнує те, що засновується одруженням — руйнує сім'ю.

Ніхто не розглядає одруження молодих людей інакше, як створення нової сім'ї тому в своїх роздумуваннях будемо мати на увазі більше сім'ю, а не лише самий акт „одруження“.

Сім'я сьогодні переживає може й більше ніж кризу — вона безоглядно руйнується. Цей стан руйнування сім'ї відбувається на наших очах у всіх країнах цивілізованого світу. Мало хто „б'є на сполох“ у цій справі, а навіть навпаки — є люди, які висловлюють думку про те, що сім'я відживає свій час і мусить відмерти, а на її місце має прийти щось вроді „штучного народження дітей“ та вирощування їх як курчат у інкубаторі, чим можна буде навіть контролювати народження.

Ta така дика думка більше смішить людей ніж викликає якесь застереження. Лише деякі Церкви, релігійні організації, а між ними зокрема журнал „Плейн трут“ виявив свою пересторогу щодо загрози, яка нависла над сім'єю сьогодні. Цей журнал зібрав і опублікував дані про стан сім'ї в деяких цивілізованих країнах світу. Ці дані показують, що в Америці половина тих, хто одружився на початку минулого року, під кінець року розвелися. Шістдесят відсотків американських дітей живуть у родинах односторонніх (сингл перент), а з них 94 відсотки живуть лише з матір'ю без батька. З цих матерів 50 відсотків ніколи не були одружені.

У Канаді майже 40 відсотків тих, хто одружився вперше, кінчають розводом. Число розводів у 1982 році подвоїлось у порівнянні з роком 1972. 15 відсотків родин у Канаді є „сингл перент“.

У Франції кожне четверте одруження сільських людей кінчає розводом, а в містах цей стан доходить до 50 відсотків. 15 відсотків тих, що живуть разом і творять сім'ю, нехтуєтъ одруженням і живуть на-віру.

В Англії відсоток розводів найвищий у Західній Європі. Кожна сьома жінка у віці між 18 та 49 ро-

ків живе з неодруженім з нею мужчиною. Майже кожна восьма дитина живе в сім'ї „сингл перент“.

В Москві протягом останніх десяти років розвелися 70 відсотків тих, хто одружився протягом цього часу. У Києві цей відсоток добігає до 59.

В Італії невдоволені одруженням можуть дозволити собі лише на відокремлене життя, бо тут Католицька Церква не дає розводу. Та це не стає причиною до збереження сімейного життя і одружені, часом, після кількох місяців спільногого життя розходяться.

Навіть у такій країні, як Японія, де колись жінка в одруженні не мала ніякого вибору, сьогодні вона веде перед у вимозі розводу, які за останні 20 років подвоїлись.

Найменше розводів у Китаї, де за традицією місце жінки лише дім та сім'я. Та й тут за останні п'ять років число розводів зросло майже на 50 відсотків.

Така картина сьогоднішнього стану сім'ї, і ця картина має тенденцію до погіршення. В чому ж річ? Невже справді треба лише махнути рукою на це, мовляв, може й справді сім'я вже непотрібна? Чи може треба шукати причину, яка руйнує сім'ю та якось запобігти цій руйнації.

Так, над цим треба поважно задуматись, усвідомити необхідність збереження сім'ї для виховання дитини в сімейному вогнищі. Соціологи твердять, що сьогоднішнє суспільство хворіє відсутністю в людини справжньої людської душі — природної схильності людини творити добре вчинки не лише для себе, а й для інших. Причиною до цього є ряд чинників, а найголовніше — відсутність сталої цілеспрямованого виховання, вирощування з дитини на егоїста з виразними стремліннями лише матеріальних зацікавлень, а справжню ЛЮДИНУ з її духовими якостями. Цю думку соціологів стверджує саме життя.

Мабуть ніхто не наважиться заперечити, що лише сім'ї належить першість у вихованні майбутньої людини. Лише сім'я є головною теплицею та ґрунтом у якому зароджується виховання дитини та формування її дитячого світогляду, який поступово і лише під пильним наглядом батьків приводить молоду людину до усвідомлення дійсності явищ та умов, які керують нелегким людським життям. На все життя залишаються в пам'яті людини її дитячі та юнацькі роки, те що вона пережила в цих роках у сімейному вогнищі. Деякі недобре вчинки дитини, заподіяні нею в дитинстві, чи роках юности, які не пройшли їй не поміченими батьками, переслідують її протягом усього її життя. Коли дитина виховується в сімейному оточенні, яке самою сімейною атмосферою застерігає та охороняє дитину від недобрих вчинків, чи просто

не сприяє їм, тоді в душі дитини, чи молодої людини залишається більше „місця“ на вчинки добрі, з якими вона поступово зживається й це стає в неї звичкою, а звичка, як кажуть, це друга натура людини.

Відомо ж бо, що нічого не дается людині само собою: всяку звичку треба виробити, всякий світогляд треба виховати. І якщо не кожній нормальний сім'ї вдається добре виховати своїх усіх дітей, то чого ж тоді можна сподіватися від тих молодих людей, які виростали в ненормальних сімейних умовах, або й без сімейного виховання. А такі обставини можуть бути не лише в людини найнижчого стану, а й у людини стану найвищого, що ми на практиці й бачимо. Тому світ починають заповнювати люди, які виростали „самопасом“ без ніякого виховання і їм здається, що ніякого сімейного виховання й не потрібно. Осуджувати цих людей у їхньому такому погляді чи й наважиться хтось, але погляд таких людей підлягає осудові, бо він приводить до руйнації не лише сім'ї, а й самої людини — звичайно, не людини, як згусток хемічних елементів, що творять тіло людини, (хоч і це буває) а духову істоту людини. Суспільство ще не реагує на це й навряд, чи колись зареагує так, як, скажімо, на появу тієї страшної нової хвороби — „ейдс“.

От такою є перспектива для молодих людей сьогодні у виборі партнера. Уже згадуваний вище журнал „Плейн трут“ твердить, що молоді люди сьогодні одружується „насліп“ . Ось тому, скажемо ми, розумні батьки посилають своїх дітей не лише до школи, а й до церкви та до різних молодечих організацій, де молоді люди більше пізнають одне одного, вибираючи собі партнера. Зокрема, нам українцям давно вже треба було мати не десять різних молодечих організацій, а одну, з однією поважною школою українознавства та єдиним виховним центром для молоді.

Та повернемося до деяких думок автора статті „Одруження“, у якій шан. автор висловлює деякі твердження, з якими не можна погодитись. Для прикладу візьмемо: (цитую) „Причиною для людської розумності й людської любові є розумна та любляча Причина, яку в нашій мові називають Богом“. Можна розуміти автора для чого він кличе Бога, але не можна погодитися з тим, що „причиною“ є „Причина“, яку автор називає Богом. БОГ є ТВОРЕЦЬ, а не причина. Причина може бути лише поштовхом до творення чогось, а не творцем чогось. Подібних контролерсійних тверджень автора є більше, але не будемо на них зупинятися, бо вони не завжди мають стосунок до теми, що її обговорює автор статті.

Конкретизуючи думку про одруження, шан. автор твердить: „До одруження спонукає тілесна привабливість — мимовільна любов“. Можна думати, що свої міркування автор основує на почуваннях, емоціях, а найбільше на „сексі“. Може й має автор деяку рацію, але, чи вистачає цієї „рації“ для справжнього щастя в подружньому житті молодих людей? Та автор сам дає відповідь на це

Нове підприємство — ПОДОРОЖНЕ БЮРО

Ліді Савер

151 Carlingview Dr., Unit 1, Rexdale, Ontario M9W 5S4
(416) 674-7777

питання: „у більшості випадків панує протилежне“. Виникає питання: чому? Отут автор, шукуючи відповіді на це найголовніше питання, говорить і про Бога, і про правду, і про розсудок, і про першість думки усьому, і про психозу, нервоз, гіпнозу, пробуючи знайти рецепт проти тієї соціальної недуги. Може автор і не знає, але такого рецепту немає.

Одруження є дуже поважною справою для тих, хто одружується. Шукати задоволення подружнього життя лише у формулі висловленій автором статті „Одруження“ — „все, або нічого“, є помилковим, якщо не згубним, не залежно від того, що він під тим „все“ розуміє. Такий погляд є не лише не продуманим до кінця, а й небезпечним. Адже слово „все“ означає те саме, що й „кінець“. Якщо я маю „все“ для сьогодні, то що я матиму для завтра? Таким життям живе лише не здібна мислити тварина, а людина повинна жити не лише сьогоднішнім днем, а думати й про „завтра“, про майбутнє. Крім того: чи є якийсь сенс у тому „все“. Це дуже поважне й давнє питання. Мусимо відіслати автора статті „Одруження“ до книжки Джека Лондона під назвою „Martin Iden“, де герой повісті, маючи абсолютно все для задоволення свого примхливого життя, втратив сенс у житті — відплів човном на глибину океану, прив’язав собі до ший тяжкий камінь і стрибнув у воду. Звичайно, можна було б героєві твору знайти розумнішу розв’язку своєї проблеми, але автор твору цим показав, що означає для людини мати „все“.

Та спробујмо розглянути трошки детальніше, що таке одруження. У нашій мові слово одружен-

ня, очевидно, походить від „друг“, „дружити“, чи „дружно співжити“ з кимсь, а в даному випадку — „дружне співжиття двох людей протилежних по статі“. Як наслідок — під одруженням розуміється початок сімейного життя цих двох людей, а в ньому законне право цих одружених людей на продовження людського роду, чого не дано природою ОДНОМУ, а має бути лише ДВОЄ, які разом започатковують нове життя, а в даному випадку — ЛЮДИНУ. Визначаючи Бога, як Творця всесвіту, а в тому й людини, цивілізована людина визнала за потрібне своє одруження пов’язати з Божим благословенням, яке й приходить під знаком церковного шлюбу — вінчання. Під час вінчання, обое присягають перед Богом, Церквою, священиком та всіми присутніми людьми у вірності одне одному та беруть на себе обов’язок допомагати одне одному в бідності, недузі, старості й у всяких лихих випадках, які можуть спіткати людину протягом її життя.

Колись ця присяга була святою й непорушною, як і самий акт одруження, який сприймався молодими людьми, як щось святе й непорушне, тому й акт самого одруження відбувався в церкві. А як же сьогодні? Чи всі ті, хто одружується справді сприймають це, як щось святе й непорушне? Мабуть ні. Ця святість порушена, а може й зганьблена, перетворена на звичайну формальність, або просто „фан“. Чи можна інакше назвати прийняття шлюбу в ресторані; на воді в якомусь „крузері“; в повітрі на літаку; в басейні під водою, тощо. А одна дівчина захотіла прийняти шлюб у свинар-

нику з поросям на руках. А як можна назвати „одруження“ двох мужчин-гомосексуалістів? Та не менш мерзним є й те, що ті, хто доконує акту подібного „шлюбу“, погоджуються з цим диким блюзірством легкодумних людей і задовольняють їхні примхи за гроши.

Отже, молоді люди, одружуючись, повинні усвідомити собі, що одруження не є „фан“, це дуже поважний крок у їхньому житті, до якого вони мусить бути підготовленими. Спонука до одруження, що її висуває шан. автор обговорюваної статті, є дуже недостатньою. „Тілесна привабливість“, яка в нього є навіть першою ніж „мимовільна любов“, дуже заносить „фрейдизмом“, який в основу поведінки людини кладе лише „секс“, нехтуючи тим, чим людина відрізняється від тварини — духовістю людини, здібністю людини мислити. Адже шан. автор статті „Одруження“ визнає, що думка людини є найперша у всьому. То чому ж її немає тут? Ні, тут щось не так. Очевидно самого тілесного приваблення для справжнього одруження не вистачає. Та й сам спалах любові між людьми не завжди можна пояснити диким тваринним сексом. Сьогодні психологія, а особливо парапсихологія заглядають у цю таємницю трошки глибше, де бачуть і щось інше, а не лише „секс“. Та лише це, покищо, на боці.

Молоді люди вважають, що найголовнішим чинником до їхнього одруження є: „ві лав іч адер“. Ale саме життя показує, що те, що ми звикли називати любов’ю, не є вічне, що в житті одружених людей та любов поступово згасає, а на її місце приходить приязнь. Вона раніше приходить у тих одружених, які мають дітей. Їхня любов переноситься на їхніх дітей, а між ними виробляється прив’язаність одного до другого, яка замінює їм любов і часом буває чинником значнішим ніж любов, бо підкорена розсудкові, а не серцю. Оцей перехід від любові до прив’язаності в людей одружених (якого самі вони не помічають), є дуже важливим у їхньому житті. Отут якраз потрібне все те, про що пише шан. автор статті „Одруження“: довір’я, пошана, сердечність, взаєморозуміння і тому подібні речі, а найголовніше — здоровий розсудок та почуття відповідальності за свою сім’ю, а особливо, коли в сім’ї вже є діти. Лише здоровий розсудок мусить панувати над пристрастями та амбіціями і допомагати одруженим приходити до згоди, а:

Де згода в сімействі.
Там мир і тишина —
Щасливі там люди,
Блаженна сторона.
Іх Бог благословляє,
Добро їм посилає
І з ними він живе...

(Укр. народна пісня).

Та це лише деякі зауваги до існуючого стану сім’ї, а роздумування над спробами в пошуках якогось рятунку для збереження та оздоровлення сім’ї — може іншим разом.

Лютій 1988

SIPCO OIL LTD.

HOME COMFORT DIVISION

83 Six Point Road
Toronto, Ontario M8Z 2X3 — Tel. 232-2262

1. Доставляє найкращої якості опалову оливу та дає безкоштовне чищення печей і обслугу
2. Вкладає і фінансує нові печі ("форнешеси")
3. Вкладає прилади до звогчування повітря ("гюмідіфайрс")
4. Все фінансуємо на догідні сплати

— 24-годинна обслуга —

ТЕЛЕФОНУЙТЕ ВДЕЛЬ І ВНОЧІ:
232-2262

Свої рахунки можете платити безкоштовно у Community Trust Co. — 2299 Bloor St. W.

Провадимо також власні бензинові станції під назвою SIPCO. Просимо наших відборців заіджджати до наших SIPCO і наповнити авта бензиною.

**ВИСТУПИ ОДУМІВСЬКОГО АНСАМБЛЮ
БАНДУРИСТІВ ІМ. Г. ХОТКЕВИЧА
В ТОРОНТО В 1986-1987 Р.**

(керівник — Валентина Родак)

1986 рік

- 14.09. — Український день на оселі „Київ“ влаштований Торонтським відділом КУК.
27.09. — „Кавалькада“ в Лондоні. Учасники — В. Шендел і О. Ємець.
19.10. — Відзначення 15-тиріччя радіо-програми „Молода Україна.“
9.11. — 20-тиліття ОДУМ-івського Ансамблю бандуристів ім. Г. Хоткевича. Див. допис в жур. „М.У.“ чис. 363 і 364, та тижневик „Новий шлях“ чис. 6, 1987.
16.11. — Концерт на пошану „Українського воїна“ у школі Централ технікал влаштований відділом КУК на якому виступали з'єднані ансамблі ОДУМ ім. Г. Хоткевича і осередку СУМ в Етобіко ім. О. Вересая. Разом — 30 бандуристів.
22.11. — Бенкет з нагоди 60-тиліття Української православної катедральної громади св. Володимира в залі Торонтського університету в якому брав участь вокально-інструментальний ансамбль у складі: Соня Цимбалюк, Наталка Горлач, Маруся Волошин, Христина Янчик, Вала Шендел і Оксана Родак.
13.12. — Концерт колядок у Торонтському музеї.
21.12. — Концерт для мешканців пансіону ім. І. Франка. Директор пансіону, пані Євгенія Пастернак, обдарувала учасників цінними подарунками. Кожен учасник отримав „Хроніку пансіонів ім. І. Франка“; дівчатка — вовняні країки; диригент — пречудовий тканий килимчик.

1987 рік

- 31.01. — Участь у 16-му Українському музичному фестивалі.
14.02. — „Волинська колодка“ з участию вокально-інструментального ансамблю.
21.02. — 20-тиліття танцювального ансамблю „Веснянка“. — Концерт на пошану Т. Шевченка в домі ім. Т. Шевченка. Учасники вокально-інстр. ансамбль.
1.03. — Свято Т. Шевченка а залі Катедри св. Володимира.
8.03. — Весняний чай влаштований СУК, відділ ім. кн. Ольги. Учасники — вокально-інстр. ансамбль.

- 26.04. — Вечір нагород спонзорований Міністерством громадянства і культури — дост. Лілі Манро. На рекомендацію керівника ансамблю — В. Родак, наступні особи були нагороджені за їхню добровільну працю в ансамблі: п. Петро Шкурка за 20 років, п-і Ольга Маркус і Надія Гункевич за 10 років праці, а Таня Дрозд, Василь Корець і Оксана Родак за 5 років.
13.06. — Закінчення праці в українській школі ім. Т. Шевченка при Катедрі св. Володимира.
21.06. — День української спадщини на Онтаріо Плейс з участью Ans. ban. ім. О. Вересая. Разом — 30 бандуристів.
24.06. — Курс інструкторів на оселі „Діброва“ в Детройті, США, влаш. Капелею ban. ім. Т. Шевченка. Учасники — О. Родак і В. Шендел.
25.07. — Літературний вечір, з участью С. Караванського, з нагоди 9-го з'їзду УРДП. Учасники — О. Родак і В. Шендел.
23.08. — Храмове свято Катедри св. Володимира. Учасники — В. і А. Шендел.

У праці за 1986-1987 р. допомагали:

- Оскана Родак — заступник керівника в Ансамблі і Школі гри на бандурі.
Валя Шендел — інструктор-помічник в Ансамблі і Школі гри на бандурі.
Олена Ємець — інструктор-помічник в Школі гри на бандурі.

Члени Ансамблю бандуристів ім. Г. Хоткевича (1986-1987 р.): Дрозд Тамара, Дубик Надя, Ємець Микола, Олександер і Олена; Кошарна Катя і Олена; Ліщина Світлана, Родак Оксана, Середа Ліля, Шендел Валя.

Члени Школи гри на бандурі при Ансамблі: Баруста Сарбіна, Вовкодав Андрій і Орест, Ємець Ганнуся, Костинюк Андрій і Софійка, Кошарний Віктор, Педенко Віктор і Юрій, Ракчай Андрійка, Янжула Петrusь.

**З ЖИТТЯ ОДУМ-у
МИННЕСОТИ**

**

НА РІЧНИХ ЗБОРАХ філії ТОП-у 18 березня ц.р. Олександр ПОЛЕЦЬ, СВП, який був нашим делегатом на Всеодумівський З'їзд 20-21 лютого ц.р. подав обширний звіт зі стану та діяльності ОДУМ-у по філіях Канади та США. Відрадною частиною цього звіту був той факт, що філія Міннесоти виявилася однією з найактивніших філій з позитивним прибутком членства. Вибрано новий склад ЦК: Микола Мороз — голова, Андрій Смик, Наталя Неліпа, Ігор Лисик, Наталя Павленко.

Бажаємо новообраниму ЦК багато успіхів у праці нашої організації.

**

ВІД ФІЛІЇ ОДУМ-у Міннесоти ДЕЛЕГАТОМ на Всеодумівський З'їзд іздила НАТАЛКА ЛИСА-РІЛАНД. Про свої враження зі з'їзду вона подала на зборах філії ОДУМ-у Міннесоти. На цих ЗАГАЛЬНИХ ЗБОРАХ було вибрано нову управу філії ОДУМ-у Міннесоти в такому складі: Іван ГАЙОВИЙ — голова, Наташка РІЛАНД — 1-й заступник, Павло ЯРМУЛОВИЧ — 2-й заступник, Ліда ЯРМУЛОВИЧ — секретар, Соня ЕДГАР — скарбник. Ліда ПОЛЕЦЬ — секретар преси, Дарія і Марлене ЕДГАР — вільні члени. Нехай ця нова управа має багато успіху в праці нашої філії.

**

ФІЛІЯ ОДУМ-у Міннесоти тепер працює над пропозицією відбути ЗУСТРІЧ ОДУМ-у в 1989 році в Міннесоті. Потрібо багато допомоги, ідей та порад. Тому просимо кожного бажаючого зголоситися до

допомоги в проєктуванні цієї зустрічі. Зголосуватися до І. Гайового — голови філії.

**

ГАРЯЧКА ВЕСІЛЬ продовжується. Одружуються наші члени і друзі: Михайло ЛЮТАРЕВИЧ — 14 травня, Віктор ШВЕЦЬ — 21 травня, Тарас КОНОВАЛ — 2-го липня, Андрій ШЕВЧЕНКО — 29 травня. Бажаємо їм всім щасливого подружнього життя та праці і приrostу для добра ОДУМ-у. За деталями звертатися до управи філії ОДУМ-у.

**

ВИСЛОВЛЮЄМО ПОДЯКУ жертвовавцям на працю ОДУМ-у: д-р Олександр і Гая КОСЕНКИ — 25.00 дол. п. Володимир ВОВК — 50.00 дол., П-ні Оксана КОЛЕСНИЧЕНКО — 20.00 дол.

**

Гряде спасіння України!

**Таборова Референтура
Об'єднання Демократичної Української Молоді Канади**
оголошує, що
дво-тижневий, літній

КОБЗАРСЬКИЙ ТАБІР

„1000-ліття Хрещення України“

під патронатом Капелі Бандурістів ім. Т. Шевченка
відбудеться

на Одумівській Оселі „Україна“, Лондон, Онтаріо

від неділі 7-го серпня до неділі 21-го серпня 1988 р.

ІНСТРУКТОРСЬКИЙ КУРС від 3-го до 6-го серпня (перед початком табору)

Мистецький склад: Євген Цюра, Микола Дейчаківський, Оксана Метулинська

Під час табору відбудеться поїздка з концертом до Гамільтону
на святкування 1000-ліття Української Православної Церкви Канади

Приймається учасників від 10 років з власною бандурою

Референти: Оксана Метулинська/мистецький тел. (519) 471-1403 або 659-2963
Іван Данильченко/таборовий (519) 686-4695

За аплікаціями звертатися на адресу:
**ODUM BANDURA CAMP
18 PADDOCK GREEN CRES.
LONDON, ONTARIO N6J 3P5.**

23 квітня ц.р. в Міннеаполісі одружується колишній активний член філії ОДУМ-у Міннесоти Олександр ЗАГУЛЕНКО (тепер в Фенікс, Ариз.) з Ніною ПРЕГАР. Бажаємо нашим друзям Олександру і Ніні щастя і добра у подружжі.

**

Оксана КОЛЕСНИЧЕНКО, яка недавно перебувала в шпиталі на операції пише: Христос Воскрес! Прошу прийняти мою сердечну подяку всім, що відвідали мене під час моєї хвороби, за картки, квіти і не забували мене телефонічно. Управа ТОП-у бажає пані Оксані міцного видужання та повернення до активної праці.

**

БАЖАЄМО також довгого і кріпкого здоров'я нашій відданій членці ТОП-у п-ні Марті ЗМАЗІ, яка недавно мала нещасливий випадок і перебувала в шпиталі. Нехай Все-вишній береже Вас на довгі і довгі роки.

**

ПОШИРЮЄМО працю капелі бандуристів. До неї тепер пристають члени ТОП-у. Всі, хто бажає вчитися, просимо зголосуватися до О. Полеця. Маємо бандури, які можна позичити.

(Інформатор ОДУМ-у Міннесоти)

ПРОЩАЙ МИХАЙЛЕ

На цьому світі наше життя є коротке та невідоме. Але, тяжко писати спомин про товариша який тільки прожив половину свого життя, та який помер так несподівано. З тягарем на душі припала мені сумна честь написати про моого близького друга сл. п. Михайла Строчука.

Народився Михайло, 17 травня 1954 в Торонті, а упокоївся на 34-ому році свого життя, 25-го березня ц.р. Михайло був веселої вдачі із ширим та великудушним серцем — ніколи і про нікого не мав поганої думки. Завжди любив допомогти своїй родині чи друзям коли мав можливість. Любив дуже перебувати на природі, особливо літом — провести час на своїй літній дачі.

В нього філософія була такою — коли його щось обурювало, він любив вечером сісти на свіжому повітрі, тай обдумувати свої турботи, а після того лягав спати із чистою душою.

Михайло закінчив середню школу

Бл. п. Михайло Строчук

в Royal York Collegiate Institute. Так само закінчив курси українознавства при катедрі святого Володимира імені Івана Котляревського. Увійшов в ОДУМ в 1963-64 роках. Перейшовши певні юні рої, став виховником Юного ОДУМ-у та виховником на ОДУМівських відпочинкових літніх таборах. Закінчив табір Виховників Юного ОДУМ-у.

Він брав активну участь в торонтській філії, де завзято помагав в організуванні поїздок, вечірок, забав та під час колядування.

Покійний, також любив свою церкву і молодим перебував на церковних літніх таборах, та прислуговував в катедрі під час Служби Божої.

Цікавився спортом — особливо футболом, та в неділю любив на свіжому повітрі грати голф.

Роками Михайло працював в фірмі LENNOX, де був в управі юнії Steel Workers of Canada Local Chapter. Пізніше став президентом цієї юнії та пильно виконував свої обов'язки.

Тіло покійного лежало в Cardinal Funeral Home, на Батурст вулиці в Торонті, а похований на цвинтарі святого Володимира, на православній оселі „Київ“ в Оквілі — де колись він провів багато веселих днів із своїми друзями.

Похоронні відправи відслужили — отець протопресвітер Петро Бублик, та отець Богдан Сенцьо.

Покійний залишив у глибокім смутку — маму, брата Олексу, та ді-

дуся. Після похорону відбувся поминальний обід в церковному приміщені катедри святого Володимира. Під час обіду склали співчуття замучений родині — отець Бублик, Василь Тимошенко (який був близьким товарищем від ОДУМ-у, та пані Щербань від Товариства ОДУМівських Приятелів).

Грошеві пожертви були розділені на журнал „Молода Україна“, радіопередачу „Молода Україна“, газету „Вісник“ і на Катедру Святого Володимира.

Молимо Господа наш дорогий Михайлі щоб твою душу Він оселив в царстві небеснім де немає ні болю ні печалі, ні зітхання — але життя безконечне. А родину твою, нехай Господь Бог потішить.

Вічна Тобі Пам'ять...

Наталка Сандул

Бл. п. ДМИТРА І НАТАЛІЇ КРИЖАНІВСЬКИХ

У неділю 7 лютого 1988 р. була відслужена панахида, пам'яти упокоївших батьків, діда і баби — Дмитра і Наталії, яка була замовлена дочкою Ніною Гончаренко і внуками Олександром, Катериною і Леонією. Панахида відслужив о. прот. В. Метулинський в українській православній Церкві в м. Лондон. 32 роки минуло, як упокоївся бл. п. Дмитро, а рік тому упокоїлася його дружина Наталія. Після панахиди відбувся поминальний обід, на який були запрошенні всі присутні. Під час обіду були висловлені співчуття: від Громади Голова п. П. Гах, від жіночої організації — голова пані В. Яремченко.

Під час обіду пані О. Співак і пані А. Ноженко провели збирку на українську пресу.

Із зібраної суми виділено \$47 на журнал „Молода Україна“.

Дочка покійних висловила подяку отцю В. Метулинському, за відслугення панахиди, хорові за спів, а паням А. Ноженко, О. Співак. Г. Володченко, В. Яремченко за приготування обіду і всім жінкам, які допомагали.

Особливо висловила подяку кумам Івану і Антоніні Ноженко за їхню допомогу.

Господар п. І. Ноженко подякував всім присутнім на обіді.

Нехай Господь Бог оселить душі бл. п. Дмитра і Наталії в царстві небеснім.

Вічна їм пам'ять.

А. Н.

ТРАГІЧНА СМЕРТЬ сл. п. ЄВГЕНІЇ БЛОЩИНСЬКОЇ

В неділю 20-го березня, 1988 р., в автомобільному випадку загинула на 75 році життя Євгенія Блощинська. Сл. п. Євгенія з роду родини Іларіона Бацура народилася в убогій селянській родині 20 грудня 1912 р., в селі Тимонівка на Чернігівщині.

Батьки покійної мали 11-теро дітей, 5-ть синів і 6-ть дочок. Було убоге і тяжке життя родини Бацури, але всі 11-теро дітей вижили тяжкі часи. Одною з 11-ти дітей була Євгенія, яка виїхала в 20-х роках в Херсонщину на „Нові землі“, де й познайомилася з учителем Захарієм Блощинським. За деякий час виходить за нього заміж. Вони придбали собі 6-теро дітей, з яких син Борис помер під час голоду в 1933 р. Тяжко родині Блощинських прийшлося переживати тяжкі часи советської системи, а потім німецької.

В 1944 році залишаючи свій рідний край, родина виїжджає до Австрії, де й переживає тяжкі часи капітуляції. Потім табори і нарешті виїжджають до Франції. В 1951 р. переїжджають до Канади і поселяються в м. Лондоні, Онтаріо.

В 1974 р. померла дочка Маруся, залишивши 4-теро маленьких дітей. Сл. п. Євгенія з мужем Захарієм перебирають опіку над цими сиротами, які так потребують мами, але бабуся була дійсно їх мамою. Через 14 років опіки бабуся дала їм національне виховання, любов до свого, до церкви до пісні. Посилала їх до ОДУМ-у, на табори.

Знову навіщає родину тяжкий смутний час в 1981 р., відходить у вічність її мілій друг життя муж Захарій. Лишається старенка бабуся з цими сиротами сама, але й це її не зломило, вона берегла їх як зініцю свого ока, де б вона не була ці внуки Женя, Антон, Катя і Ліза все з нею: вони в церковному хорі; вони в хорі Золотого Віку; вони на тaborах; вони кругом де тільки була потреба старенкої бабусі.

Поза родинними обов'язками сл. п. Євгенія належала до відділу Союзу Укр. Канади ім. кн. Ольги, була членом церковної громади св. Тройці, членом Хору Золотий Вік, працювала на одумівських тaborах, брала активну участь у всьому громадському житті.

Панаходи в похоронному заведенні відслужили отці, о. прот. Віталій Метулинський і о. Володимир Макаренко з Віндзору. Співав церковний

Бл. п. Євгенія Блошинська

хор під керівництвом диригента Орисі Єрмантрат. Повний чин похорону відслужили отці Віталій і Володимир, церква була заповнена родиною, друзями та приятелями, яких родина має дуже багато.

Тепле слово за сл. п. Євгенію виголосив о. Віталій а в англійській мові о. Володимир.

Тіло покійної поховано на українській дільниці кладовища „Маунт Плезент“ поруч свого мужа Захарія і донечки Марусі.

Похоронну тризну розпочав хор співанням молитви, після чого о. Віталій поблагословив страви, приготовані жіночим товариством ім. св. кн. Ольги.

Господарем тризни був старший син Олександер, який розповів про тяжке життя його батьків як на Україні так і під час еміграції в Австрії, Франції і нарешті дав Бог добитися до вільної гостинної Канади.

Склади співчуття: голова громади св. Тройці п. П. Гах, від Союзу Укр. Канади Н. Кузьменко, від хору П. Олексієнко, від оселі Україна Б. Яремченко, від Головної Управи ОДУМ-у Канади В. Ліщина, від Головної Управи Т.О.П Канади І. Данильченко, від Юн. ОДУМ-у. м. Лондону О. Метулинська; писемні привіти: від К.У.К Лондон п, Мельник, від організації „Золотий Вік“ М. Залізняк.

Заключне слово мав о. Віталій із закликом до всепрощення, братерства та любові до близького.

Збірку на пресу перевели пані А. Ноженко і пані О. Тищенко.

Молитвою і співом „Вічна пам'ять“ закрили тризну.

Нехай гостинна канадська земля буде пером для покійної, а згадка про старенку бабусю Блошинську завжди буде з нами.

Вічна її пам'ять!

На пресовий фонд „Молодої України“ призначено 100.00 дол.

I. Данильченко

Бл. п. ІГОРЯ ЛИСЕНКО

У неділю 6 березня 1988 р., у 40-ий день упокоєння бл. п. Ігоря Лисенка, дружина покійного, разом із родиною замовили панаходу, яку відслужив о. прот. В. Метулинський.

Бл. п. Ігор народився 23 квітня 1903 р. на Україні. Упокоївся 25 січня 1988 р. в лікарні в м. Лондоні. Після панаходи відбувся поминальний обід, який приготовила родина при допомозі кумів пані А. Ноженко і пані О. Співак.

Під час обіду були висловлені співчуття: від громади голова п. П. Гах, від жіночої організації ім. Княгині Ольги — пані Вікторія Калюжна.

Пан М. Співак висловив співчуття від своєї родини, підкресливши, що покійний був одним із тих, що віддали багато праці для будови церкви в м. Лондоні.

Дружина покійного довгі роки була диригентом церковного хору і до цього часу співає в хорі, як дозволяє її здоров'я. Під час обіду пані О. Співак і пані А. Ноженко провели збірку на українську пресу із якої виділено 42 дол. на журнал „Молода Україна“.

Пані Леся Койляк (старша донька покійного) подякували о. Метулинському за відслугення панаходи, хористам за спів, пані О. Співак і пані А. Ноженко за допомогу в приготуванні обіду і жінкам, які допомагали та всім присутнім, які своєю присутністю виявили пошану до покійного і морально підтримали засмучену дружину і всю родину.

Нехай Господь Бог оселить душу покійного в оселях праведних.

Вічна їйому пам'ять.

I. Ноженко

ПАНАС СТЕПУРА 1921 — 1988

У суботу 20-го лютого відійшов у вічність світлої пам'яти Панас Степура. Поховали його у середу, 24-го лютого, на цвинтарі святого Володимира, де він і помер на удар серця, виконуючи обов'язки адміністратора. Чин похорону відправили 5 священиків, з участю великої маси народу. Катедру святого Володимира повністю заповнили земляки і друзі покійного, яких у нього було справді багато, і то з усіх земель України, бо сл. п. Панас Степура був патріотом і великим соборником на ділі.

Сім'я покійного втратила дорогого чоловіка, батька і любого дідуся, Катедральна Громада св. Володимира втратила свого незамінного невтомного працівника і колишнього голову Громади, який трудався для добра Громади, і не шкодував ані свого здоров'я ані своїх тяжко запрацьованих грошей — лише на розбудову Центру Культури на оселі Київ світлої пам'яти Панас Степура пожертвував 21 тисячу долярів.

Відкриваючи тризну, член Консисторії Української Православної Церкви в Канаді магістер Віктор Педенко, який був господарем, пригадав присутнім, як сл. п. Панас Степура на останніх річних зборах Громади, з його приязною усмішкою, заохочував членство до спільноти праці для добра українського народу та для нашої святої Української Православної Церкви. Ми зібралися, — сказав Віктор Педенко, — щоб провести покійного в останню дорогу, віддати йому низький поклін, та згадати його діла — діла людини, яка жертвою працювала для добра цієї Української Православної Катедральної Громади Святого Володимира в Торонті.

Митрофорний отець Петро Бублик проказав молитву і поблагословив страви, після чого почався поминальний обід у заповненій спортивній залі при катедрі.

На тризні співчуття родині і громаді з приводу втрати світлої пам'яти Панаса Степури склали близчі друзі і знайомі та представники організацій і установ, з якими покійний співпрацював. Висловлюючи свій великий смуток і співчуття родині, в імені жіночого товариства при катедрі святого Володимира, та від себе, пані Марія Божик сказала, що на такі величаві похорони, з великою участю земляків, побратимів, друзів і знайомих — людина може заслужити лише своєю відданою працею для громади, своєю жертовністю для

добра українського народу та своїми добрими ділами.

Саме за ці добрі властивості сл. п. Панаса Степури, за його добре і лагідне серце українська громада в Торонті належно вшанувала покійного і так багатолюдно провела в останню дорогу.

Народився сл. п. Панас Степура 4 лютого 1921 року у Миргороді, на Полтавщині, який так чудово описав Микола Гоголь.

Пані Божик попрощала покійного такими словами — „Добрими ділами своїми постелив Ти собі шлях у вічність! Спи спокійно дорогий сину Полтавської Землі! Не судилось Тобі скласти свої тлінні останки на батьківщині, за те Тебе прийняв символічний „Київ“?

Промовляючи на тризні голова Катедральної Громади святого Володимира пан Микола Гетьманчук сказав, що йому видається ніби Катедральна Громада святкує якісь роковини з участю сл. п. Панаса Степури, який умів так щиро й гарно співпрацювати і жити з людьми, та придбати так багато друзів. Пан Гетьманчук пригадав присутнім, що Катедральна Громада дотепер ще не мала щедрішого жертвводавця ніж сл. п. Панас Степура, за що йому честь і слава від усієї Громади, яку він так недавно очолював.

Глибоке змістом співчуття родині і Громаді склав митрофорний отець Дмитро Фотій.

Голова Ювілейного Катедрального Комітету Святкування Тисячоліття Українського Християнства інженер Петро Родак заявив, що покійний був великим ентузіастом розбудови оселі „Київ“ з приводу 1000-літнього Ювілею, та мріяв побачити всі наші пляни, (розбудови), — здійсненими. Був він і великим приятелем ОДУМ-у та щедро підтримував морально й матеріально одумівський журнал та радіо-передачу „Молода Україна“.

В імені Ювілейного Комітету Східної Єпархії отець Федір Легенюк сказав, що у цій нашій будові сталася велика тріщина, яку не легко буде залатати, а це — відхід від нас покійного Панаса. Отець Федір сказав, що найкращою втіхою і заплатою покійному за всю його працю було б запевнення того, що його рідні сини підуть шляхом свого дорого батька.

В імені Курсів Українознавства, Рідної Школи, малят і садочку при Катедрі святого Володимира в Торонті на тризні промовляла пані добродійка Бублик. Вона сказала, що

сл. п. Панас Степура від Бога отримавши свій талант, він його не закопав, а помножив. Він горів громадським життям, і завжди піклувався оселею „Київ“ та цвінтарем імені святого Володимира.

В імені ОДУМ-у в Канаді співчуття родині і громаді склав Голова Канадського Коша Віктор Ліцина; в імені Катедрального Хору — пан Важний, який сказав, що „Словами вітають, а ділами випроводжають“; в імені Братства святого Володимира — голова Братства пан Василь Руденко; в імені Кредитової Спілки „Союз“ — Володимир Шевчук; в імені Дирекції Інституту святого Володимира — Володимир Іваницький; в своєму власному імені на тризні промовляв адвокат Ярослав Ботюк, який сказав — „Я не презентую жодної організації, установи, чи парафії. Я хочу скласти щирі співчуття родині і Громаді від себе, як приятель і друг покійного. І нехай мені буде вільно символічно скласти співчуття від усіх інших його друзів, яких він мав так багато, та яких сьогодні тут немає. Якщо б вони знали про його смерть, про цю велику втрату, вони напевно хотіли б простиagnuti Вам руку і сказати — Ми теж були його друзями. Я особисто втратив близького друга, я, син Галицької Землі, я слухав, як полтавчанка, пані Божик прощала свого земляка, і я скажу по-галицьки: Прощавай друже Панасе! Ти був Державник! Ти був Соборник! Такі як Ти — будують державу“

Пан Петро Шкурка, як особистий друг і сусід покійного, через велику любов останнього до України, на тризні прочитав вірш Володимира Сосори — „Любіть Україну“. Глибокі і зворушливі співчуття склав земляк покійного — Олександер Тимошенко, який протягом сорока років був близьким приятелем сл. п. Панаса Степури.

На закінчення тризни Володимир Степура, син покійного, в імені родини подякував священикам за чин похорону і молитви, хористам і диригентці Валентині Родак — за спів на панаходах та під час похорону, жіночому товариству — за приготування обіду, та всім тим, які молилися на панаходах, і всім, хто проводжав в останню дорогу, та присутнім на тризні.

Світлої пам'яти Панас Степура лишив нам усім добрий приклад для наслідування. Нехай же канадська земля, на оселі „Київ“ буде йому легкою! Вічна йому пам'ять!

О. Харченко

Одинадцять членів Клубу Фігурного Кобзання з Пентіктону, Бр. Кол., здобули медалі під час змагань в лютому цього року в якім взяли участь 300 змагунів. Між ними золоту медалю здобув юний одумівець Борис Дяконов (п'ятий зліва), внук Федора і Надії Бойко — організаторів Нерухомого фонду при „Молодій Україні“.

"UKRAINA" VACATION RESORT INC.

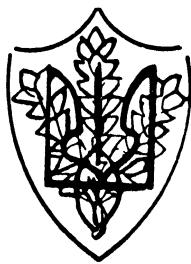
"УКРАЇНА" ВІДПОЧИНКОВА ОСЕЛЯ

Board of Directors: P. O. Box 1716, Stn. "A", London, Ont., Canada N6A 5H9

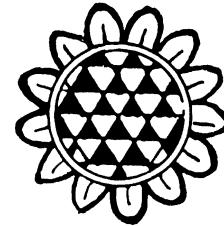
Resort: R. R. 1 (Gore Road), Dorchester, Ont., Canada N0L 1G0

Tel: (519) 659-2963

Сторінка Юного Одуму

Л. ГЛІБІВ

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Христос Воскрес! Радійте, діти,
Біжіть у поле, у садок,
Збирайте зіллячко і квіти,
Кладіть на Божий хрест вінок.
Нехай бреняТЬ і пахнуть квіти,
Нехай почує Божий рай,
Як на землі радіють діти
І звеселяють рідний край.
На все погляне Божа Мати,
Радіючи, з святих небес...
Збирайтесь, діти, нум співати:
„Христос Воскрес!
„Христос Воскрес!“

Тарас ШЕВЧЕНКО

ВЕЛИКДЕНЬ

На Великдень, на соломі
Проти сонця, діти
Грались собі крашанками,
Та й стали хвалитись
Обновами. Тому к святкам
З лиштвою пошили сорочечку,
Тій стьожку, тій стрічку купили;
Кому шапочку смушкову,
Чобітки шкапові;
Кому свитку... Одна тільки
Сидить без обнови
Сиріочка, рученята
Сховавши в рукави.
— Мені мати купувала...
— Мені батько справив.
— А мені хрещена мати
Лиштву вишивала.
„А я в попа обідала“ ...
Сирітка сказала.

О. ПЧІЛКА

ВЕЛИКДЕНЬ

В зорі вбрана, нічка гожа
Слухає, як Служба Божа
Відправляється в церквах,
Що палають всі в свічках.
Та не жде лише до останку:
Уступає місце ранку.
Дня провісник і гонець,
З ніччю перший він борець.
Він хапає в неї зорі,
Сягне в доли, понад гори,
І до церкви заодно
Заглядає крізь вікно.
А у церкві і з надвору
Все село людей до збору.
От, по Службі навколо
Вже обносять хоругви;
Білі ризи, світлі лица,
На край стежки освятиться —
Виглядає з хустинок
Стілько їжі, писанок.
Свічечки в пасках палають,
Наче б ясні зорі сяють.
Хор веселих голосів
Великодній тягне спів.
А з дзвінниці у всі дзвони!
Що найбліжий — б'є та стогне
„Празник ва-ам...
Праця на-ам!“ ...
А дрібніші за ним жваво
Відбивають всім на славу:
„Великдень!“
„Великдень!“
Чує сонце — і зо сходу
Зараз встало до народу
І з радіючих небес
Сяє всім: „Христос воскрес!“

Ганна ЧЕРІНЬ

O.C.

ВЕЛИКОДНЯ НІЧ

Над церквою розіслалась мирна тиша,
свіж погожа,
Пахне ладан, сяють свічі. В церкві правлять
Службу Божу.
Навіть недругові нині
Любо глянуть в вічі,
Бо горять в душі людини
Великодні свічі.
Щира справдилась молитва і велике
сталось чудо:
Щезла ненависть, незгода, щезла
заздрости облуда.
А кого любив до нині,
Той дорожчий вдвічі —
Бо горять в душі людини
Великодні свічі.
Вознеслося до престола з кожних уст
«Христос Воскрес!»
І несе в очах людина часточку святих небес.
Тільки шкода, не зустріне,
Як із церкви вийдем,
Нас весняна Україна
Світлим краєвидом.
Тільки шкода, з чужиною
Мов не розлучитись...
І з тяжким зітханням знову
Мусимо молитись...
А надворі, як у церкві, зоряних без ліку свіч.
І заглибилась в молитву прастара бабуся
— ніч.

ІСТОРИЧНИЙ КАЛЕНДАР

- 14.4.1768 почалось повстання гайдамаків під проводом Максима Залізняка.
19.4.1917 У Києві почався Всеукраїнський Національний Конгрес.
20.4.1922 Помер композитор Кирило Степченко.
21.4.1785 Катерина II узаконила в Україні кріпацький устрій.
23.4.1185 Почався похід князя Ігоря Святославича на половців.
29.4.1918 Фльота на Чорному Морі підняла українські прапори. Павла Скоропадського проголошено гетьманом України.

ЛЕГЕНДИ ПРО ПИСАНКИ

В Україні селяни розповідають багато легенд про походження звичаю розписувати й красити яйця.

На Київщині кажуть, що колись Ісус Христос ходив з Петром по всіх землях та людей навчав. Якось на весні вони проходили через одне село, а там поганці були, побачили Христа та на нього грудками та камінням кидали.

Як торкнеться камінь Ісусового одягу — зробиться писанка, а як грудка — крашанка. Святий Петро позбирав усе те собі до кишені, а пізніше людям роздав. З тих пір і пішов звичай писати та красити яйця.

На Полтавщині кажуть, що писанки писала Маті Божа ще тоді, як Ісус маленький був. Дитина дуже тішилася тією забавою.

Гуцульська легенда каже про те, що писанки писала Матір Божа і дарувала їх Пилатові, щоб той змиливався над її сином. Коли Маті Божа писала писанки, то плакала і слізи її капали на яйця. Тому тепер, коли гуцули пишуть писанки, вони вимальовують такі плями, що нагадують слізи.

П. ГАВРИШ

РОЗТАНУВ СНІГ...

Розтанув сніг і сохнуть стежки,
Сміється даль рожева:
Уже в рубінові сережки
Вбираються дерева ...
Іде весна до нас барвиста
З своїми чудесами:
Ось проліски торішнє листя
Блакитними списами
Пронизують і пнуться вгору
І радість в серці множать,
А пахощі, що ллються з бору,
П'янить нас і тривожать.

НАРОДНИЙ КАЛЕНДАР

Квітень землю квітчає,
з вирію пташок стрічає.
Лютий снігом багатий,
квітень — водою.
Квітень з водою —
травень з травою.

Під час виступу „Веснянки“ на „Веселих Вечерницях“.

Торонто
20-го лютого 1988 р.
Фото О. Пошиванника

В. ДІДЕНКО

КОЛИ ТЕПЛО ВЕРТАЄТЬСЯ

Тієї, що у березні,
Нема на річці криженьки.
Кульбабки жовті в березні
Росою миють ніжененьки.
І я з свого веселечка
Не хочу гнати метеличка.
Метелик — ніби квіточка.
Він — ранній вісник літечка.
Нехай йому літається,
Коли тепло вертається!

Конвалії

Дзвіночки конвалій покрили діброву,
Ах, глянь, що в дзвіночках тих чару і дива,
І квітів тайну зрозумієш ти мову,
У тебе ж дитино, душа так чутлива.
І мусиш ти квітів тих чар відчувати,
І будеш любити, як я їх любила,
Любити красу їх ніжну й аромати,
Любов до природи — велика то сила!
Любов до природи — велика то сила,
Що розкішно серце твоє буде поїти,
До діл вона добрих подасть тобі крила,
Дитино, хай будуть з тобою все квіти!

Уляна Кравченко

СКОРОМОВКА

ТАЧКА ТА ЧОВЕН

Чубатий качур кряче качці:
— Ти чудо бачила чи ні?

До річки човен мчав на тачці,
по річці тачка на човні!

Чи ви знаєте що...

— Геніяльний німецький композитор Людвіг Бетховен вірив, що гоління позбавляє його творчої удачі, і тому довго ходив неголений.

— Великий поет Англії Джордж Байрон, сідаючи за роботу, завжди перевіряв, чи немає поблизу сільниці. Сам вигляд її доводив поета до шаленства.

— Видатний полководець, французький імператор Наполеон Бонапарт безсовісно шахував, коли грав у карти.

— Шекспір почував творчу наснагу, вдихаючи запах гнилих яблук.

Загадки

Зимою грію, весною тлію,
Літом умираю, восени оживаю.

Коли мене немає — чекають,
коли прийду — всі утікають.

Сестра до брата в гості йде,
А він від неї ховається.

Хто старший: овес чи ячмінь?

I печуть мене, i варять,
I їдять мене, i хвалять, —
Bo я добра.

Чи є має вища

Kaptoniia

ЛИСТИ ДО РЕДАКЦІЇ

Вш. Редакціє!

Вітаю Нове Керівництво ОДУМ-у! А вічним служакам народу мої найщиріші побажання здоров'я і дальшої витривалості.

Надходять Великі свята. Отож, дозвольте від себе і всієї родини привітати ВСІХ ВАС з Воскресінням Христовим і побажати всього, всього найліпшого.

Ваш Микола Вірний-Француженко
28 березня 1988 р.

До Адміністрації
журнала Молода Україна

Шановні Друзі!

В залученні пересилаю чек на \$50.00 пожертва на журнал Молода Україна від філії ОДУМ-у в Філадельфії в пам'ять сп. п. Івана Григоровича Воскобійника, померлого 2-го лютого 1988 р. на 63-му році життя, похороненого 5-го лютого 1988 р. на українському православному цвинтарі св. Андрія в С. Бруку, Н. Дж.

Бажаючи Вам успіхів у праці залишаюсь з одумівським привітом.

Петро Гурський
Челтепгам. Філ., США
8-го лютого 1988 р.

**ПРАЦІВНИКАМ РЕДАКЦІЇ ВИД-ВА
„МОЛОДА УКРАЇНА“**

Щиро сердечно вітаю Редакцію й Адміністрацію „Молодої України“ з великим християнським святом Воскресіння Христового, включно іменуемого в нашому народі **Великоднем**. Щиро бажаю всім працівникам „М.У.“ міцного здоров'я й енергії для дальншого несення рідного слова поміж нашу молодь на поселеннях поза Батьківщиною.

Прилога: \$50.00 на пресфонд.

З привітом **А. Юриняк**
Лос Анджелес,
березень 1988 р.

Шановна редакціє!

Поздоровляю вас і бажаю щоб Ви щасливо відсвяткували 1000-ліття хрещення українського

народу в Дніпрі святым Володимиром в православну віру.

Дай Боже всім вам щастя в цім великім році. І дай Боже щоб наш народ в Україні празнував вільно це велике свято.

Моя правнучка пише з Києва що і вона з другими людьми буде празнувати цей великий ювілей — 1000-ліття Хрестення України.

Бажаю вам всім успіхів
Олександер Кумпан
Торонто, Онт.
Березень, 1988 р.

КРЕДИТОВА СПІЛКА "СОЮЗ" — ПОВНІСТЮ ДО ВАШИХ ПОСЛУГ

Запрошуємо Вас познайомитись із нашими фінансовими послугами і вибрати одну з них яка буде найбільше вигідна Вам. Чекові конта, ощадничі конта, Р.Р. С.П., Р.Г.О.С.П. (на закуп першої хати), різні позики, грошеві перекази, чеки для подорожуючих, і багато більше. Ваша Кредитова Спілка має великий вибір фінансових послуг щоб задоволити Вашу потребу. Розрахуйте на нас із повним довір'ям на позики із найнижчими відсотками і дорадчу обслугу. Ми є Кредитова Спілка "СОЮЗ" яка є повністю до Ваших послуг. Звертайтесь до нас за всіма Вашими фінансовими потребами.

2299 Bloor St. West 406 Bathurst St.
Toronto, Ontario M6S 1P1 Toronto, Ontario M5T 2S6

Tel. 763-5575 Tel. 363-3994

9:30 am-6:00 pm	Понеділок	12 noon-5:00 pm
9:30 am-6:00 pm	Вівторок	10:00 am-5:00 pm
9:30 am-6:00 pm	Середа	10:00 am-5:00 pm
9:30 am-8:00 pm	Четвер	10:00 am-5:00 pm
9:30 am-8:00 pm	П'ятниця	10:00 am-7:00 pm
9:00 am-3:00 pm	Субота	9:00 am-3:00 pm

**НА ПРЕСОВИЙ ФОНД
«МОЛОДОЇ УКРАЇНИ»
ЖЕРТВУВАЛИ:**

Від Ц.К. ОДУМ передав М. Мороз	\$2.000.00	I. Наливайко, Гамільтон, Онт.	\$20.00	Ліда Савер	\$5.00
Оселя „Україна“ Лондон, Онтаріо	\$1000.00	В. Лисий, Гопкінс, Md. США	\$20.00	Ричард і Таня Гладьо	\$5.00
Юрій і Олена Лисики з нагоди сорокалітнього подружнього ювілею, Лондон, Онтаріо	\$500.00	Г. Багряна (дружина покійного І. Багряного)	\$20.00	Ірина Степова	\$5.00
Від колишньої філії ОДУМ-у в Бафало, США, переслали		Л. Бабенко, Скарборо, Онт.	\$20.00	Христя Борис Іванка Коваль	\$5.00
П. Макуха і Вол. Побивайлло	\$440.00	К. Мусій, Торонто, Онт.	\$20.00	Гриць і Софія Будівські	\$5.00
Із тризни по сл. п. Євгенії Блощинській, Лондон, Онт.	\$100.00	Є. Таборовська, Торонто, Онт.	\$15.00	Стефан і Лусі Матис	\$5.00
З тризни і поминального обіду по сл. п. Ігореві Лисенку, Лондон, Онт.	\$95.00	П. Одарченко, Такома Парк, США	\$10.00	Олександер Звірховський	\$5.00
Із літературного вечора у 20-ту річницю від дня смерти поета Євгена Маланюка, Торонто, Онт.	\$64.00	А. Кумпан, Торонто, Онт.	\$10.00	пані Ірза	\$2.00
Від друзів пана Василя Васька з нагоди його 65-ліття, переслав		А. Коваленко, Парма, Ог., США	\$10.00	Анна Семеген	\$2.00
М. Тищенко Лондон, Онт.		М. Качура, Бімсвіл, Онт.	\$10.00	Наталка Сандул	\$2.00
У світлу пам'ять Івана Воскобійника від філії ОДУМ-у в Філадельфії, США.	\$60.00	А. Жура, Стерлінг Гайтс, США	\$10.00	Невідомий	\$2.00
На нев'янучий вінок бл. п. Панаса Степури зложили: Галина і Віктор Педенки, Олена і Юрій Лисики	\$50.00	I. Бабин, Тандер Бей, Онт.	\$10.00	Разом	\$173.00
А. Юриняк, Лос Анджелес, США	\$50.00	I. Передерій, Карнвал, Онт.	\$10.00	З них на радіо-передачу „Молода Україна“	\$86.50
Зібрано під час поминального обіду бл. п. Дмитра і Наталії Крижанівських (батьків Ніни Гончаренко), Інгерсол, Онт.	\$25.00	П. Діловський, Рочестер, Н.Й. США	\$10.00	і на журнал „Молода Україна“	\$86.50
У першу річницю смерті бл. п. Анатолія Шапки від родини Шапок Торонто Онт.	\$47.00	Н. Проненко, Торонто, Онт.	\$10.00	НОВИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ ПРИЄДНАЛИ:	
Надія Гаврилюк-Стасів Сарнія, Онт.	\$40.00	А. Аксюк, Монреал, Кв.	\$10.00	Лідія Грекор, Сомерсет, Н. Дж. США	1
Павло Остапович, Торонто, Онт.	\$30.00	З хрестин Олександри Бачинської, Торонто	\$7.00	Леонід Павлюк, Ошава, Онт.	1
		Збірку перевели	\$5.00	Андрій Смик, Детройт, США	2
		В. Соколовська і Н. Семеген.			
		Пожертви зложили: Олекса	\$5.00	Жертводавцям і прихильникам «Молodoї Україni» щира подяка.	
		і Ліза Звірховські	\$5.00		
		Олег і Валя Сандул	\$10.00		
		Іван і Зіна Корець	\$10.00		
		Блер і Оля Гав	\$10.00		
		Славка Семеген	\$10.00		
		Наталка Семеген	\$10.00		
		Левко і Віра	\$10.00		
		Соколовські	\$10.00		
		Петро і Лариса	\$10.00		
		Байрачні	\$10.00		
		Дмитро і Ким	\$10.00		
		Будівські	\$10.00		
		Віктор Ліщина	\$10.00		
		Славко і Рута Морох	\$5.00		
		пані Гарасим	\$5.00		
		пан Макаровський	\$5.00		
		Невідомий	\$5.00		
		пан і пані	\$5.00		
		Бачинські	\$5.00		

ЗАСЛУЖЕНЕ ВШАНУВАННЯ

\$86.50	Субота, 13-го лютого, зимовий вечір, друзі шановного п. Василя Васька з'їжджаються до його гостинної хати на запрошення синами і дочками п. Васька, а їх аж п'ятеро гарних і приемних, радо вітають гостей до хати, бо хочуть якнайліпше відзначити день народження свого любимого тата, бо це вже показна дата в житті п. Васька, як то кажуть стукнуло 65 літ. Дітям пощастило зробити на ширшу скалю несподіванку для тата.
\$10.00	Гости разом з родиною від щирого серця співом, Многая літа, поздоровили п. Васька з днем уродження і в веселім настрою провели вечір під керуванням пані Г. Бенько і В. Новобранця.
\$10.00	Після смачної вечері п. В. Новобранець закликав присутніх відзначити день уродження і в українській пресі, на що всі радо відгукнулися.
\$10.00	На закінчення вечора п. Васько подякував всім за несподіванку.
	М. Тищенко

M O L O D A U K R A I N A

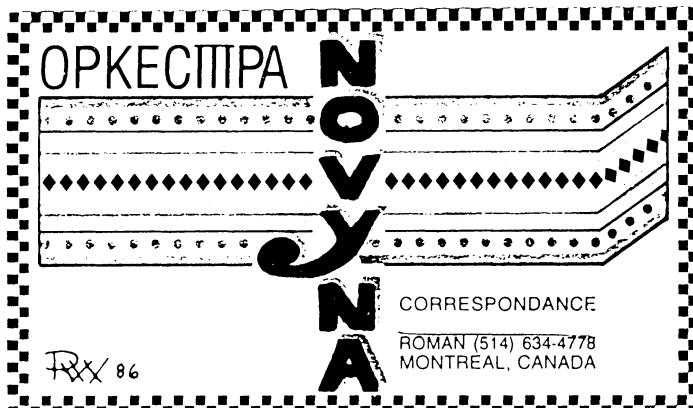
If not delivered please return to:

Box 40, Postal Station "M"
TORONTO, ONT., CANADA
M6S 4T2

N. - J. SPIVAK LTD.

1158 Wonderland Road
LONDON, ONTARIO
N6L 1A6
(PRE-MIX CONCRETE)

Ціна 2.00 дол.
в США і Канаді

SPECIAL MUSIC FOR SPECIAL OCCASIONS

ОРКЕСТРА НА ВСІ ОКАЗІЇ

УКРАЇНСЬКИЙ БРАТСЬКИЙ СОЮЗ

БРАТСЬКА ЗАПОМОГОВО — ОБЕЗПЕЧЕНЕВА ОРГАНІЗАЦІЯ
В АМЕРИЦІ І КАНАДІ

що нараховує понад 24 тисячі членів і понад \$9,500.000.00
членського майна.

Український Братський Союз має добірні найновішого типу поліси обезпечення на дожиття і на посмертне для старших і дітей членів. Помагає бідним, хворим і нездібним до праці членам. Помагає своєму українському народові морально і матеріально в його стремлінні визволитися з чужого поневолення і здобути самостійну, соборну, демократичну Україну. Помагає матеріально освітньо-культурним, видавничим, церковним та спортивним справам. Помагає матеріально незаможним, здібним в науці, українським студентам у вищих школах. Видає свій, демократичного напрямку часопис-стижневик „Народня Воля“ українською і англійською мовами та англомовний журнал для молоді „Форум“. Для вигоди своїх членів і всіх українців провадить літню вакаційну оселю „Верховина“ з мальовничим розкішним парком, модерно устаткованими кімнатами, купанням у власному природному озері та купальному басейні, спортом і культурною розвагою в Кетскільських Горах

в Глен Спей, Н. Й.

Головний осідок УБСоюзу:

440 WYOMING AVENUE, SCRANTON, PA., U.S.A.

Телефони: 342-0937 або 347-5649